

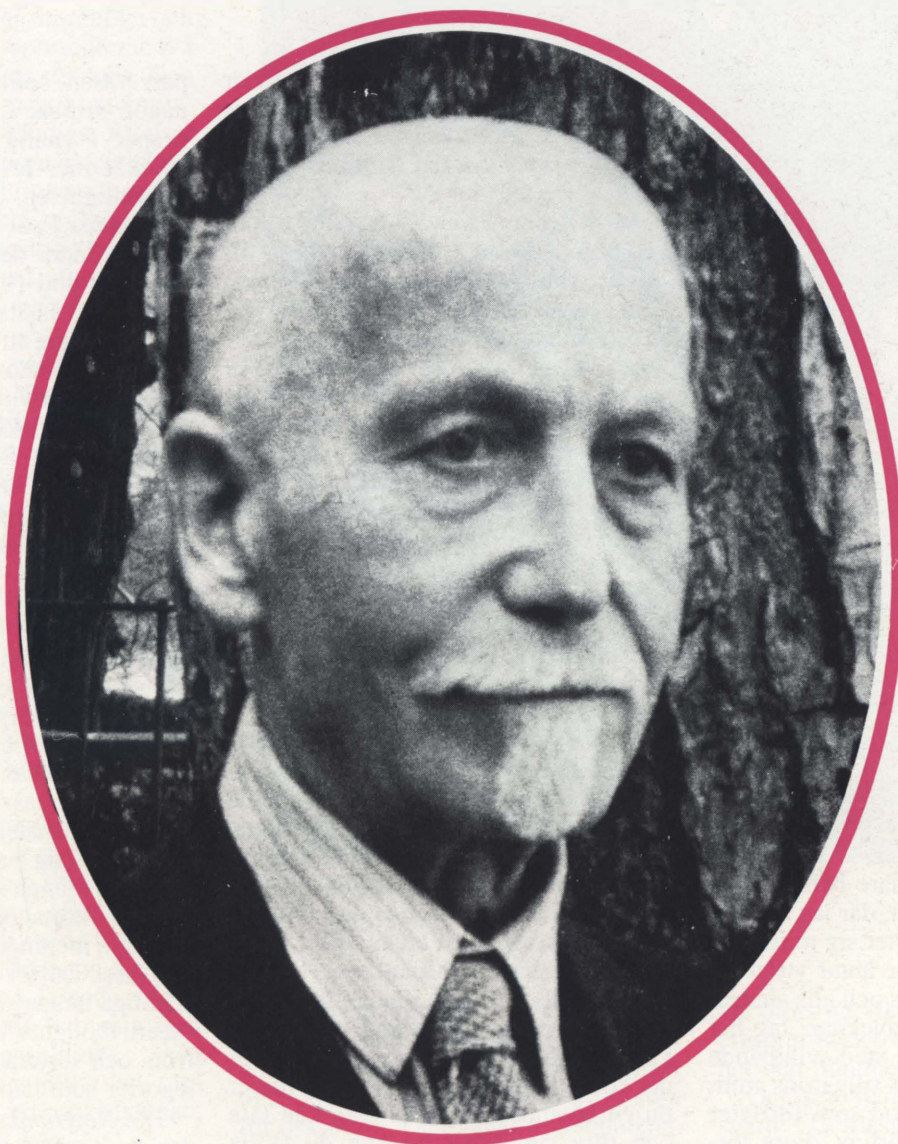
SÖKAREN

NR 3

1990 ÅRGÅNG 27

PRIS 28:00 INKL. MOMS

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor

Paul Brunton

Sök efter ditt väsens inre tyngdpunkt och bemöda dig om att hålla dig kvar i den. Var på din vakt, så att inte känslor och passioner, problem och farhågor – vare sig ditt eget ego eller andras – drar i väg med dig så att du förlorar din inre förankring. – Ur The Notebooks of Paul Brunton

Möte med Paul Brunton

Anna Bornstein

Paul Brunton står i dörren, en liten spenslig gestalt, omgiven av en frid och tystnad så djup som om det varit på skapelsens morgon. Jag har kommit skyndande från andra sidan jordklotet, med flyg, med tåg och taxi, ivrig att ta reda på vad denne engelske filosof, som skrivit så levande böcker om människans inre verklighet, medvetandets djup och universums natur, verkligen vet.

Nu hör jag plötsligt hur beskäftiga mina tankar är. Jag frågar mig hur jag, som lever på livets yta i samma okunniga tillstånd som de flesta människor, ska kunna bedöma halten av någons inre kunskap. Jag hinner se mig själv under de korta ögonblick som förflyter medan jag tar de sista stegen upp för trappan till hans bostad.

När jag söker Paul Bruntons blick för att försöka få en glimt av vem han är, faller jag handlöst in i ett hav av frid. Det finns ingen där, inget jag, bara gränslöshet, stillhet och tystnad. Jag vill ropa: "Hjälp, hjälp, vad sker med mig?" Men inte ett ljud tränger över mina läppar.

Några sekunder senare befinner jag mig i hans vardagsrum, där jag sjunker ner i en fåtölj. Han sätter sig mitt emot mig. Ingen av oss har ännu yttrat ett ord. Tystnaden förtäts och alla sinnesintryck och tankar förbleknar. Jag har en förmimelse av att med svindlande hastighet föras in mot tillvarons mitt. Jag vet inte hur lång tid som förflyter medan vi sitter så, orörliga, djupt förjunkna.

Detta hände vintern 1971, för nitton år sedan. Men det vore mer sanningsenligt att säga att mitt första möte med Paul Brunton ägde rum utanför tiden. Och det var inte så mycket ett möte med en annan person som ett upphävande av personliga begränsningar, ett uppgående i en tillvaro som är djupare än personligheter.

Jag bodde på den tiden i USA där jag hade lärt känna Paul Bruntons böcker genom en vän till honom, den amerikanske filosofen Anthony Damiani.

Paul Brunton var 73 år och bakom sig hade han ett livslångt andligt sökande. Han var en pionjär som hade rest vida omkring i världen och lärt känna heliga visa män som invigt honom i sina traditioner och esoteriska träningsvägar. Han hade utforskat höjderna och djupen i människans väsen, och förmedlat till andra vad han funnit. I ett tiotal böcker skrivna mellan 1934 och 1952 hade han återgett västerlandet en förlorad kunskap om medvetandets utforskade djup och visat en väg till inre erfarenhet. Men sitt största verk, *The Notebooks of Paul Brunton*, som nu utgivits postumt i USA, hade han ännu inte slutfört, utan arbetade fortfarande med.

Paul Brunton förklarar i sina böcker att människan har ett djupare evigt väsen bortom tid och rum. Men jag hade aldrig träffat någon som genom egen erfarenhet kände detta väsen. Och när jag hade försökt tänka mig det skedde det genom mitt personliga jag, som avbildade den vise som ett ego liksom jag själv, fast större och bättre.

Föreställ dig att du i hela ditt liv har umgåtts med pappdockor i tron att de varit verkliga. En dag är en av pappdockorna borta och i dess ställe finner du en levande människa som kan tala och röra sig. Först nu kan du skilja mellan kuliss och verklighet.

Mötet med Paul Brunton gav mig en liknande känsla av att för första gången möta en levande, verklig människa efter att hela mitt liv ha umgåtts med skuggor, bleka återspeglningar. Vad jag väntade mig att finna, dvs personligheten, var så genomskinlig att den syntes mig icke existerande. Bakom denna genomskinlighet uppenbarades ett dju-

pare väsen, som trots att det inte hade någon gripbar form, eller några egenskaper i vanlig mening, var oerhört mycket mer levande och verkligt än personligheten. Jag skulle komma att lära känna Paul Bruntons personlighet också. Under de tio åren mellan 1971 och hans död 1981 besökte jag honom ofta i hans bostad i Schweiz på grund av mitt arbete att översätta och introducera hans böcker i Sverige. Det vore lätt att beskriva hans egenskaper och vardagsvanor, för naturligtvis hade han sådana precis som alla andra. Men när jag återkallar honom i minnet är det aldrig personligheten jag tänker på, utan detta att han var ett öppet fönster mot det tidlösa, ogripbara, ofantliga.

Paul Brunton skrev dagligen hemma i sitt vardagsrum i en bekväm orangefärgad länstol, på kaféer eller på någon bänk vid strandpromenaden utmed Genèvesjön. Hans arbetsätt var anpassat till inspirationens nyckfulla påhälsningar. Därför bar han alltid med sig papper och penna. Han skrev inte långa sammanhängande texter utan korta nedtecknade ingivelser på några meningar eller ett stycke, som kan läsas var för sig och uttrycker fullständiga tankar. Han kallade dem själv "seed thoughts", meningsfulla tankefrön, och sorterade dem i tjugoåtta kategorier som han själv utarbetat.

The Notebooks of Paul Brunton ger den mest utförliga och fullständiga beskrivning av människans andliga sökande som finns tillgänglig på ett modernt västerländskt språk. Där behandlas varje tänkbar aspekt av vägen till självförverkligande och visdom. Paul Bruntons vision omspannar både den enhetliga, eviga och oföränderliga aspekten av verkligheten, som traditionellt har kallats det Enda, det Absoluta, Brahman, och sinnevärlden med dess

Anna Bornstein

mångfald och ständiga förändring. Han visar hur människan genom sitt medvetande, som utgår från en evig oföränderlig källa men ändå förändras i tiden, är delaktig i båda dessa aspekter av verkligheten. Målet för människans evolution är den bestående insikten om att samma eviga formlösa verklighet som hon finner i sitt djupaste väsen även är världens grund. Det uppnås när det gudomliga jaget genomlyser hennes föränderliga personlighet och dess värld.

Det här kan låta nog så abstrakt, men det har en mycket praktisk innebörd för den sökande människan. Det öppnar två vägar för henne, vilka inte, som man skulle kunna tro, är oförenliga och motsägelsefulla utan representerar två etapper av ett och samma sökande. Den första är meditation och kontemplation, när tankarnas ständiga rörelser tillfälligt hejdas och uppmärksamheten riktas inåt. Målet är att finna och uppgå i medvetandets eviga och oföränderliga källa. Denna träning kräver avskildhet. Kroppen måste befinna sig i stillhet och medvetandet dras bort från sinnevärlden.

Den andra etappen består i att återvända till världen och låta den genomlysas av det inre ljus man funnit. Världens skiftande former är, liksom människans föränderliga personlighet, ett uttryck för en djupare andlig verklighet. Detta behöver inte förbli en metafysisk teori utan kan upplevas på sökandets mest avancerade stadier genom en insikt lika omedelbar och direkt som medvetenheten om att man har en kropp. Det är möjligt att leva och verka i världen och samtidigt vara förankrad i en verklighet bortom den, som inte berörs av några förändringar eller upplevelser.

Paul Brunton förkroppsligade dessa sanningar för mig. När jag mötte honom kände jag att jag stod inför ett outgrundligt mysterium. Hans tystnad uppenbarade djup i tillvaron vars existens jag aldrig anat. Medan vi diskuterade detaljer i böckerna, kokade ris och skar sallad undervisade han mig milt och finkänsligt om dessa djup.

Det skedde på många olika sätt, ofta bara genom en blick, en ösökt tystnad.

En solig vårvinterdag promenaderade vi nerför en smal gata kantad av små butiker och torgstånd i Lausanne. Vi hade just avslutat en prosaisk konversation om olika sorters potatis-skalare och försjunkit i tystnad. Då lyfter han höger hand och gör en graciös gest som om han fångade en fjäder och

Paul Brunton

säger nästan ohörbart: "Alla dessa världar..." För den sirlige åldring som gick vid min sida var vår värld alls inget ogenomträngligt materiellt klot som för oss andra. Den var skir, genomlyst, vävd av tankestoff – en av oändligt många tankevärldar i skaparens medvetande. Jag hade ju läst och översatt dessa förklaringar i hans böcker. Nu tunnades materialismens illusion för ett ögonblick ut och jag kände deras sanning.

När vi befann oss mitt uppe i något som för mig var oerhört viktigt kunde min lärare med en balettmästares vig-

het plötsligt vika undan, så att jag fick erfara mitt egos fulla tyngd, otymplighet och blindhet.

Och som han hanterade "sanningens svärd"! De flesta av oss ljuger, medvetet eller omedvetet. Lögnen har blivit en så vanemässig del av vårt liv att vi kommit att betrakta den som sanning.

Att möta en människa som i sitt tal, sitt sätt att vara, med hela sitt väsen ger uttryck för sanningen är som att konfronteras med ett svärd.

Jag brukade länge överlägga med mig själv innan jag frågade Paul Brunton om något som rörde mitt personliga

liv, eller mitt sökande. Det fanns litet tid för sådant, det är sant. Men den verkliga anledningen var att jag var rädd. För om han svarade kom svaret från hans innersta, från del del av honom som var i förbund med gudomen, och betraktade människors göranden och låtanden med en översinnlig klarhet. Och jag var osäker på om jag kunde uthärda dess sanning. Det hände också att han inte svarade och det var nästan lika svårt att bära. För vad kunde det betyda annat än att han hade funnit mig alltför svag, alltför omogen för att ta del av vad han visste.

Människan är så tvehågsen. Man både vill och inte vill. Detta kommer särskilt till uttryck i sökandet. Ens ego klagar – över den smärta det måste utstå under sitt omöjliga strävande att höja sig över sig självt. Det protesterar mot avslöjandet av den lögn som det lever på, den största lögnen av alla: att det har ett eget liv, ett eget ljus. Men samtidigt som det självbelåtet stegar omkring i sin tillvaro, förkunnande "jag vill", "jag vet", "jag kan", plågas det i sitt inre av tvivel. Det betvivlar sin egen verklighet, sin egen existens. Det anar kanske att det måste förlora sitt liv för att vinna det. Och något i dess innersta fröjdas och gläds när dess värde börjar vackla. Alla dessa motsäggelsefulla känslor som lever hos en sökare förstod Paul Brunton.

Egots liv är enligt Paul Brunton alltid ett liv i skuggan. Det är en bild, en återspeglings av människans gudomliga väsen, och skulle inte existera om det inte vore för det. Men egots medvetande och liv har sin rot i denna gudomlighet. Därför bär det dess signum.

Paul Brunton väckte de starkaste känslor av vördnad och hängivelse hos de människor som kom i beröring med honom. Men han visste att de om de blev beroende av honom skulle hindras i sitt inre sökande. För att finna sitt eget ljus måste de rikta hela sin uppmärksamhet inåt och det lyckas bara om man är fri från alla yttre band, även banden till andliga förebilder så länge dessa erfars som en yttre verklighet. Därför löste han varsamt och milt upp banden så fort de knöts och tillät inte att man tilldelade honom någon roll som lärare eller vis och helig man. "Min person har ingen betydelse", sade han gång på gång. "Jag är bara en författare" eller "jag är bara en sökare som du själv". Hans opersonlighet var som en spegel i vilken man gång på gång kunde se sina egna barnsliga eller omogna tendenser. Ofta är det just

dess som skapar problemen. Genom att bli medveten om dem botas man åtminstone delvis från problemen och kan få erfara hur de gradvis upplöses.

Paul Brunton ville ge människor fria att följa sitt eget inre ljus, inte binda dem till sin person. Hur skickligt han fullföljde sin avsikt i mitt fall, förstod jag först den augustimorgon 1981 när jag nåddes av budet om hans bortgång. Mitt i sorgen upplevde jag en överväldigande inre klarhet. Jag var som en stormriden skuta som länge kastats kring på vågorna och nu tyst och omärkligt glidit i hamn. I mitt eget hjärtas innersta, närmare än tanken,

fanns allt det som jag sökt. Och jag förnam Paul Bruntons tysta farväl: "Det här är verkligheten bakom världens former. Håll fast vid den. Försök att inrätta din personliga tillvaro så att du lever i harmoni med den. Då kan döden, eller några yttre omständigheter, aldrig ta ifrån dig något."

Artikeln är tidigare publicerad i tidskriften Mandala (Box 6098, 121 06 Johanneshov) hösten 1989.

Anna Bornstein, som ingår i Mandalas redaktion, är Paul Bruntons svenska översättare.

Ur The Notebooks of Paul Brunton

Varför är människor så ofta rädda för att sitta i tystnaden? Alla tror att de själva eller andra måste prata oupphörligt och ständigt bolla ord till varandra. Om det blir tyst och tystnaden varar en liten stund, känner de sig illa till mods, som om de försummat att göra vad som förväntades av dem. Det är ett tecken på svaghet att en person känner sig tvungen att prata oupphörligt så fort någon annan är närvarande.

När vi finner vårt väsens kärna av stillhet upptäcker vi att den är källan till all lycka. När vi är på ytan av vårt väsen längtar vi efter lycka, men finner den aldrig. För där är medvetandet i ständig rörelse, rastlöst, splittrat.

Ju djupare du tränger in i detta inre väsen, desto mer benägen blir du att hålla vad som sker med dig hemligt. Det blir alltför heligt för att beröras med ord.

Världsmedvetandet kan inte utskiljas från någon del av världen. Det är närvarande överallt, i varje varelse, nu, i denna stund. Det finns inget skäl för någon att tänka på sig själv som avskild, isolerad eller långt borta från detta gudomliga medvetande som är vårt väsens källa. Detta är lika sant i våra sorgtyngda stunder som i våra glädjefyllda.

Många människor har upplevt en glimt som kommer som en plötslig uppenbarelse och snart är till ända, men få har erfärut att hela deras väsen lysts upp under en obegränsad tid, som om de blivit upplyfta på en högplatå som sträcker sig åt alla håll så långt ögat kan se.

Översättning Anna Bornstein

Paul Bruntons böcker är utgivna på Larsons Förlag, Box 3063, 183 03 Täby.

ÖRTLÄKEKONST FRÅN ANTIKEN ÅTERUPPLIVAD

Unika örtteer, framställda av RAUL AMON i Jugoslavien enligt Eldens Lära, en filosofisk tradition från antiken. Behandling med dessa teer har gett märkliga resultat vid olika sjukdomar. Endast allmänt använda, ofarliga läkeörter ingår. Teernas hemlighet är blandningsförfarandet.

Redan nu används teerna av flera naturläkare och två skolmedicinska läkare i Sverige. Just nu pågår två vetenskapliga studier på olika sjukdomar och resultaten hittills är mer än överväldigande.

ÖRNENS VATTEN verkar renande på hela kroppen (för sänkning av måttligt förhöjda blodfetter, normaliserar vikten) samt stärkande och stimulerande på njurar och galla. Av Socialstyrelsen registrerat naturmedel reg nr 89-5036. Har ej genomgått för läkemedel föreskriven kontroll. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

FJÄLLVATTEN rekommenderas för nervsystemet (lindrig oro, tillfällig trötthet, lindriga spänningstillstånd av känd orsak, nervöst hjärta som inte beror på organiskt fel, förhöjt blodtryck) samt andningsvägarna (tillfällig irritation i övre luftvägarna). Av Socialstyrelsen registrerat naturmedel reg nr 89-5037. Har ej genomgått för läkemedel föreskriven kontroll. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

HYACINTVATTEN är förknippat med Eros i grekisk mytologi. Rekommenderas vid premenstruell syndrom (besvär före mens), hudbesvär: vårtor, lindrig akne, kvisslor m m. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

SJÖVATTEN. För att säkerställa optimal effekt rekommenderas Sjövatten som inledande grundbehandling. Rekommenderas vid inflammationer, lindrig yrsel, lindrig huvudvärk och migrän, lågt blodtryck och förbättring av allmäntillståndet i kroppen. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

FENIXVATTEN är ett idealiskt medel för snabb aktivering av er skönhet. Renar och förskövar ert ansikte (akne, finnar, antirynk, etc). Är också känt som **AFRODITES VATTEN**. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

Varje förpackning innehåller tepåsar för en månad. En tepåse tillagas i 7 dl vatten, som då räcker i två dagar. Man dricker teet 3 gånger per dag 1 timme före maten, kallt eller rumstempererat, utan socker eller mjölk.

De terapeuter som börjar använda teerna i sina behandlingar får också lära sig hur man klassificerar sjukdomar (alla sjukdomar delas i tre olika grupper) och hur man ökar människornas inre styrka och minskar inre svagheter.

Just nu pågår två stora vetenskapliga studier på teernas terapeutiska verkan vid många sjukdomar. Resultaten hittills är märkliga. Under 1990 kommer resultaten att publiceras. Vi kommer också att få rapporter från de svenska läkarna och terapeuter.

Några röster om Raul Amons antika teer:

Siw Kihlgren, terapeut, Ängelholm:

"Efter tre månaders erfarenhet av Hyacint-, Fjäll- och Örnens vatten vill jag påstå att jag är mer än överväldigad – *ju sjukare patienten är desto snabbare verkar teerna*. Tre av mina patienter fick inte den hjälp som förväntades men idag vet jag att de först skulle ha haft en månad med Sjövatten. Med detta vatten i min hand, hoppas jag att kunna hjälpa mina patienter till 100%".

Ester Linér, Norrköping:

"Jag har det senaste året lidit av kärkramp. Jag har fått läkarbehandling, som inte minskat min yrsel och andfåddhet. Efter att nu druckit Sjövatten och Fjällvatten av era teer, *så har en påtaglig förbättring skett*. Min yrsel har minskat och min kondition har förbättrats".

Ray Beatty, Norrköping:

"Jag vill tacka dig för örteet Hyacintvatten. *Bara efter två dagar blev jag mycket bättre*. Jag behöver inte längre springa på toaletten två till tre gånger per natt. Tack ännu en gång".

Anne Säynäjäkangas, Gävle 24 år:

Jag har sedan ettårsåldern haft stora problem med eksem på stora delar av kroppen och i ansiktet. Jag har använt cortison och alla andra sorters läkemedel utan resultat, under många år. Jag blev rekommenderad att prova Sjövattente. Redan efter några veckor blev jag mycket bättre, och nu efter ett par månader är jag helt frisk.

Sune Hedin, Hagfors:

Jag har i över 10 år varit svårt nervsjuk. Efter 3 månader med Sjövatten först och sedan Fjällvatten har jag fått förbättring för första gången på 10 år.

Gina Andrén, Norrköping:

Efter otaliga försök med olika preparat fick jag ändå inte bukt med min hy. När jag fick prova teet Fenixvatten, kunde jag aldrig ana att det skulle ge så positiva resultat och så fort! Nu är utslagen helt borta.

Naturläkare och terapeuter som redan använder teerna i sina behandlingar

1. Siw Kihlgren, Ängelholm 0431-188 00
2. Börje Moberg, Strömstad 0525-205 33
3. Bengt Sebernby, Asarum 0454-218 42
4. Jörgen Åsvärd, Hyltebruk 0345-111 24
5. VEDA LILA, Johan Ljungsberg, Stockholm 08-702 94 32, 664 77 29
6. Hälsobutik, Bosse Lenngren, Norrköping 011-16 81 30
7. LISS WALLIN, SALONG, Stockholm 08-31 91 20

Utöver dessa antika teer har vi också fem olika badörtsblandningar som är bra för besvär i rörelseapparaten m m. Det går bra att beställa katalogen.

Priset på antikens teer är 340:- och vid köp av två får du 50:- rabatt plus fraktfritt, vid köp av tre 120:- rabatt plus fraktfritt. För terapeuter andra priser.

För detaljerad information kontakta MAXI ELIT, Box 1432, 600 44 Norrköping tel: 011-13 10 68.

Journalister som vill bli bättre

Affärsvärlden satte igång etiska vågen
Är det massmedias tur nu?

Åsa Freij

För ett decennium sedan började de första tecknen skönjas på ett intresse för det andliga och för den personliga etiska utvecklingen i kretsar utanför de vanliga sökarna. Det var inom affärsvärlden som några föregångare chockade sin omgivning med att ta upp ämnen som liv efter döden, intuition, etik och samhällsansvar och till och med kärlek på konferenser och kurser.

Nu är det inte ovanligt med per-

sonalkonsulter som arbetar med relationsfrågor, konfliktlösning och lönsamhet ur ett djupare existentiellt perspektiv. I vissa företag får man meditera på arbetstid.

Är nu turen kommen till journalisterna – massmedia – den så kallade tredje statsmakten? Ja, det finns tecken på detta – och då kanske vi kan skönja ett litet ökat hopp om en vändning mot en litet bättre värld.

Journalister mediterar

Meditation – kan det vara något för journalister?

Ja, varför inte? Det tänkte tydligen ett tiotal massmediarepresentanter som hörsammat inbjudan till samkväm kring detta tema i Pressens hus i slutet av januari. Och säkert finns det betydligt fler journalister som mediterar, åtminstone för avspänning, men kanske också för "inre utveckling". För mediterandet sprider sig bland till exempel affärsfolk och idrottsfolk – så varför inte också bland stressade journalister, som ju även de söker insikt på något sätt...

Det var "Nätverket för god journalistik" som arrangerade meditationstekniker som ett av många program

för våren. "Nätverket", som bildades för ett par år sedan, syftar till att föra in mer etik, självvranssaker och allmännytt i mediavärlden. Man har haft flera seminarier där man inriktat sig på att bli mer människa för att bli en bättre journalist.

Denna kväll leddes av Ingrid Olausson från Idagsidan i Svenska Dagbladet, själv meditatör sedan 17 år och författare till boken "Meditation – magi eller terapi?". Gästtalare var kemisten, konsulten och meditationsläraren Ulla Sjögren. Båda kvinnorna är kända för att ha fötterna på jorden och tjänade som goda exempel på att meditation inte är något andligt flum. Ingrid bekände dessutom att hon varit inbiten

ateist och materialist länge i sitt liv, men samtidigt nyfiken. Det var den senare egenskapen som ledde henne in på meditation, liksom på andra sökande vägar som hon väl dokumenterat i sitt yrke. Hon förklarade att den som inte i första hand söker andlig utveckling eller bättre koncentration och avspänning, kan få annan utdelning av meditationsstunderna. Själv hade hon till exempel blivit av med en envis och mångårig migrän.

Tjugo minuter två gånger om dagen bör man offra, berättade Ulla, och försäkrade att man får igen tiden i ökad effektivitet och andra fördelar. Även Ulla var en icke-andlig person i sitt före meditationen-liv. Som kemisk ingenjör var hon en mycket analytisk och vetenskapligt inriktad yrkeskvinna. Fortfarande rör hon sig i industri- och företagsvärlden, men numera mest på personalvårdssidan, och arrangerar bland annat meditationsgrupper i företag och arbetar med konfliktlösning och personlig utveckling.

Vad är det då som händer under meditationen?

Ja, till skillnad från i den yttre, aktiva tillvaron får nervsystemet vila genom att man gör så litet som möjligt, förklarade Ulla och Ingrid. Genom en viss teknik, som man får lära sig av TM-rörelsen, vilken de själva representerar och vars metod troligen är den mest spridda av alla, tar man sig ned till en djupare medvetandenivå. Där sägs finnas större klarhet och grogrund för godhet än på den mer eller mindre kaotiska nivå som vi vanligen befinner oss på. Där försöker vi styra och tänka ut allt, ofta utan önskat resultat.

Ulla Sjögren (närmast) och Ingrid Olausson (i mitten) förespråkar meditation.

Det är från den djupare medvetandenivån som den visdom kommer som gör att vi till exempel vet när vi ska vakna utan att vi behöver ställa klockan. Och det är därifrån som våra bästa, mest inspirerade litterära, konstnärliga och musikaliska verk har kommit – och de mest geniala uppfinningarna. Det menade i alla fall dessa meditationsföreläsare och påvisade att framstående personer från andra discipliner stöder teorin.

– Meditation är inget mystiskt och inget farligt, försäkrade föredragshållarna sina åhörare, av vilka flera var litet försiktiga nybörjare eller helt oinvigda. Man försvinner inte bort i någon okänd dimension för att – i bästa fall

– komma tillbaka till den normala verkligheten igen. Man är vaken och fullt medveten hela tiden. Man får dock räkna med att det kan kännas jobbigt ibland, men bara på det friska sätt som det gör ont, när man sticker hål på bölder. För i meditationens spår händer det att gamla förträngda rädslor och andra oönskade känslor börjar röra på sig och komma upp till ytan.

– Men det är det bara att vara tack-sam för. För först då kan vi bli av med dem för gott, menade både Ulla och Ingrid och försäkrade att kreativitet och glädje skulle porla fram hos den som vågade sig på att försöka – och varför inte också bättre artiklar och andra massmediala produkter?

"Att vilja det goda" – tema för etiksträvande journalister vid seminarium på Sigtunastiftelsen

"Nätverket för god journalistik" har arrangerat helgseminarier på Sigtunastiftelsen. På ett av dem var temat "att vilja det goda". Programmet var väl så andligt-psykologiskt-filosofiskt inriktat som någon kurs för sökande människor med ambitionen att utveckla självinsikt, etik och kunskap om den så kallade inre verkligheten.

Morgnarna började med meditation och kvällarna kunde avslutas med en stilla stund i kapellet – för den som

ville. Avslappningsövningar, ledda fantasier, spontant målande i grupp för att uppöva kreativitet, intuition och samarbete var några av programpunkterna.

Docenten i psykologi Maj-Britt Lindahl höll ett föredrag där hon på ett enkelt och trovärdigt sätt förklarade hur vi har ett inre, sant jag, utan roller och hur vi kommunicerar rakt och kärleksfullt om vi identifierar oss med detta sanna jag. Hon förklarade, med hjälp av enkla teckningar, hur vi har ett

gemensamt medvetandefält, men också hur vi oftast talar utifrån yrkesroller och andra roller och därtill utifrån rädslor, hämmande erfarenheter och förutfattade meningar, nästan helt avskurna från den visare gemensamma nivån. Inte undra på att vi kivas och har svårt att nå och förstå varandra.

Gestaltterapeuten Anna-Karin Elfstrand ledde andra mera praktiska medvetandegörande övningar. En gick ut på att bli varse hur stress och andra känslor kan slita i en åt olika håll. En deltagare placerades mitt i en cirkel, omgiven av de övriga. De senare ropade till sig personen i mitten med olika krav, önskemål och behov. Huvudpersonen skyndade då med slutna ögon hit och dit vartefter hon eller han hörde de pockande rösterna.

Egentligen var bara en programpunkt huvudsakligen journalistiskt inriktad, den avslutande paneldebatten, där några massmediarepresentanter talade om personliga erfarenheter i sitt jobb. Men även där höll man sig till frågor om etik och hur man balanserar sitt samvete mot andra intressen.

Också seminariets underhållningsinslag, en enmansteaterföreställning, "Oidipus i Karlskoga", handlade om etik och inre kamp, mellan en moralisk, men rädd, sida och en krassare, kortsiktigt egoistisk, ångestskapande men till det yttre trygg och bekväm sida. Pjäsen var baserad på Ingvar Bratts bok "Mot rädslan", som handlar om hur han bestämde sig för att avslöja Bofors vapensmuggling.

Ett tjugotal journalister deltog i seminariet. En av deltagarna, Hans Brattberg från Förenade Landsortstidningar, sammanfattade på följande sätt vad han uppfattade som seminariets syfte:

– Vi journalister måste själva inse att det goda är detsamma som det kloka, och inte synonymt med det naiva, dumma eller självupppoffrande.

– Det är meningslöst att tala om etik så länge vi inte klart och öppet klargör för oss själva vad vi egentligen är ute efter som journalister.

– Vill vi skapa förståelse och avspänning oss människor emellan? Eller tänker vi mera på att det ska säljas lösningsnummer, bli högre tittar- eller lyssnar-siffror?

– Framhäver vi med våra frågor oss själva som intervjuare i stället för att aktivt lyssna och försöka förstå svaren?

– Svaren på sådana frågor avgör om vi behöver etiska regler eller inte. Har vi vårt jobb som självändamål, så kan vi behöva precis hur många regler som helst...

"Vad vill du egentligen?" och "Naturen gör halva jobbet!"

Intervju med Jürgen Sass, terapeut och mångsysslare

Åsa Freij

– Och vad vill du *egentligen*?

Frågan kommer från Jürgen Sass och får mig att avbryta mitt ordflöde.

Jag sitter i Jürgens bekväma soffor i hans lägenhet, med utsikt över hamnen i Vaxholm, och talar om mig själv. Jag berättar, som så många andra klienter hos sina terapeuter, om känslor som är jobbiga och problem som återkommer, så att man kan börja ana att det rör sig om ett psykologiskt mönster, som sätter käppar i hjulet, när jag vill förverkliga mina visioner, och ställer till det för mig i relationer. Jag förstår, om än motvilligt, att felet till stor del måste ligga hos mig själv.

Fast "fel" är fel ord, menar Jürgen. Det handlar alltid om djupa behov, som vi inte fått tillfredsställda, och som tar sig uttryck på sätt som inte är relevanta, i alla fall inte nu längre (kanske var de det i barndomen). Och de leder inte till målet.

Med frågan "vad vill du *egentligen*?", som Jürgen ofta ställer till sina klienter – antingen direkt eller formulerad på andra sätt – vill han få dem att stoppa upp och bli medvetna om att det som de talar om, vill, tänker och känner, oftast inte är det som de *innerst* inne söker.

Jürgen arbetar som terapeut, men sysslar också med bland annat arkitektur, tekniska konstruktioner, design, konsultverksamhet, båtbyggnad och

segling. Som terapeut är han främst känd för sina kurser i personlig utveckling i kombination med fjällvandringar och andra arrangemang som innebär fysiska strapatser, samarbete och konfrontation med naturen – naturen både som fostrare och förebild och som skönhetsupplevelse. Det är i det sammanhanget han säger att "naturen gör halva jobbet".

Jürgen lever också som han lär. Det är därför han inte arbetar uteslutande som terapeut, utan själv också utsätter sig för naturens fostran, exempelvis under långa, ensamma seglatser, och har annat yrkesarbete, där han får möta människor i vardagen och testa och utveckla sin teoretiska kunskap och livsfilosofi i den s k verkligheten.

– Den vardagliga verkligheten är den bästa terapisituationen, menar han. Det är i alla fall där och inte i terapeutens rum som vi måste leva. Men den koncentrerade terapeutiska sessionen är förstås också nödvändig ibland. Vi behöver, åtminstone i vissa skeden, den intensitet och trygghet som bara individuell terapi kan ge.

Men precis som klienten inte bara kan ta emot terapi, utan måste leva det vanliga livet också, kan terapeuten inte enbart ge.

– Jag skulle bränna ut mig, säger Jürgen, om jag bara skulle arbeta som terapeut. Jag måste nämligen satsa mig

själv helhjärtat, om jag skall kunna hjälpa någon. Jag förbereder mig alltid minst en timme innan en klient kommer genom att samla energin enbart i riktning mot det arbete jag ska göra och den person jag skall möta.

– Det tar också en lång stund att så att säga komma tillbaka till sitt eget efter en session, som kan ta många timmar – alltefter vad situationen kräver.

Jürgen har i alla sina yrkesroller viss formell utbildning, men mycket mer av lärdomar genom egna erfarenheter och självstudier i vad han funnit mest angeläget, mer än vad som varit föreskrivet i kursprogram och studieplaner.

Om man ändå ska försöka etikettera den form av terapeutiskt arbete som han bedriver, ligger NLP närmast. (NLP står för neurolingvistisk programmering och har vissa likheter med gestaltterapi.)

– Det är en resultatinriktad metod som lägger vikt vid att bevara klientens integritet, men samtidigt gå rakt på sak, till problemets kärna. Det förflutna ägnas mindre uppmärksamhet än nuet och vad vi kan göra nu och i framtiden.

Kärlek och teknik

Jürgen säger att hans terapeutiska och tekniska arbete kan synas väsensskilda, men att de i själva verket har mycket

gemensamt. I firmaregistret står det "Sass, personutveckling & produktutveckling".

– Det handlar i båda fallen om inlevelseförmåga och fantasi, framhåller Jürgen. Man måste ha både tanke och känsla utvecklade och i balans. Detta gäller i fråga om människor såväl som vid utvecklingen av tekniska produkter.

– Det handlar i båda fallen om att göra rätt sak vid rätt tid på rätt sätt.

Men det är ingen ytlig effektivisering av människor som Jürgen vill åstadkomma. Snarare vill han föra in en djupare och mänskligare dimension i det tekniska.

– Ingenting är ju heller uteslutande tekniskt, utan allting är ju på ett eller annat sätt till för människor, påpekar han. Människor ska t ex bo och trivas i de hus som arkitekten ritat, och människor ska handskas med verktyg och maskiner och inte minst sådana "levande redskap" som båtar.

Att Jürgen också ser djupt på arbetet med människor, får man snart klart för sig, då man lär känna honom och hans filosofi och sätt att arbeta. Hans mål – och kanske också medel – är inget mindre än ren kärlek, allomfattande, villkorslös, en sådan andlig kärlek som varje sann religion handlar om. Jürgen menar att varje god psykolog vet att varje människa behöver "finna sig själv" och att det innersta, sanna jaget, som vi söker i oss själva, är ett tillstånd av frid, frihet, sanning och kärlek.

– Det är ytterst till vårt sanna jag som vi strävar, säger Jürgen och tillägger att det sällan är möjligt att gå rakt på detta mål, om inte klienten själv vill det. Men det är viktigt att ta vara på varje litet steg i rätt riktning. Det är alltid klienten som väljer sin väg och som – med rätt ledning – ska komma underfund med vilka steg han eller hon ska ta. Och det kan handla om allt från att välja att jogga om morgnarna till att alltid handla utifrån sitt samvete eller förlåta någon som man haft agg till i många år.

– Det är min uppfattning och erfarenhet, fortsätter Jürgen, att det oftast går snett, när terapeuten har en hypotes om vad som är klientens problem, och än mer om han föreslår något steg – och styr klienten.

– Det finns en mångfald orsaker till inre problem, och oftast är det inte alla de som man i början trodde – och som kanske klienten själv trodde!

Det är därför som frågan "vad är det *egentligen* du vill?" hela tiden måste hållas levande.

– Men trots olikheterna i våra svår-

igheter, förklarar Jürgen vidare, finns det stora generella likheter i det att vi nästan alla mer eller mindre har skaffat oss negativa psykologiska mönster, alltså beteenden som ska tjäna syftet att tillfredsställa behov, men som inte gör det, utan i stället får motsatt verkan. Men det finns alltså något i grunden sunt mitt i det osunda. Det är viktigt att vi hittar det! Så därför frågar jag: Vad vill du *egentligen*?

Egentligen ville jag

Jürgen tar ett exempel från sig själv:

– Jag ansågs förr se arg ut. Det kunde ge mig ovänner eller åtminstone ge oönskade reaktioner hos människor, reaktioner som var obehagliga, oväntade och obegripliga för både dem och mig. Jag var ju inte alls arg, och jag ville verkligen inte stöta bort människor eller få dem att känna sig ogillade. Men jag såg faktiskt arg ut. Det var inte förrän jag själv fick hjälp att komma på hur, när och var denna arga uppsyn uppkommit, som jag kunde bli av med den. Och det var frågan *vad jag egentligen ville*, som hjälpte mig.

– Min uppsyn hade sina rötter i barndomen – som det så ofta är. Jag ville vara i fred för min lillebror och framför allt få honom att låta bli mina leksaker. Han var för liten för att förstå mina tillsägelser. Men jag kom på att om jag såg riktigt arg ut, så lämnade han både mig och leksakerna ifred. Så den arga uppsynen blev ett sätt att tala om att jag ville vara ifred. Det fungerade. Men vid vuxen ålder fick den arga uppsynen inte alls den (numera helt omedvetet) önskade effekten, åtminstone inte utan oönskade bieffekter. Nu var det ju möjligt och mycket lämpligare att helt enkelt tala om att jag inte hade tid eller inte ville göra det och det. Det var hög tid alltså att bli medveten om ett gammalt negativt mönster och byta ut det mot ett nytt, som fungerade!

Jürgen återgår till att tala om KÄRLEKEN. Han säger att han arbetar mycket vardagsnära och med små steg i rätt riktning utan att blanda in tankar om Kärlek med stort K. Samtidigt finns kärleken såsom något av en patentrösning för alla problem.

Kärlek och missförstånd

Jürgen påpekar hur svårt det är att tala om kärlek så att människor förstår det på rätt sätt, för kärlek är ett inte bara ofta brukat utan lika ofta missbrukat ord. Dels har vi svårt att fatta den and-

Jürgen Sass sittande på den båt han har i vardagsrummet.

liga, grundläggande kärleken som en viktig realitet och inte som flum eller religiositet i dess sämre, inskränkta bemärkelse, dels kopplar vi så lätt ihop begreppet kärlek med personlig kärlek, för det mesta också kopplad till förälskelse och/eller erotik. Det senare utgör ofta en svårighet när en klient med hjälp av en terapeut för första gången upplever kärleken inom sig. Hon eller han blir då lätt bunden till och förälskad i terapeuten.

– Det blir då terapeutens självklara uppgift att medvetandegöra klienten om sammanhanget och skillnaden, understryker Jürgen, och fortsätter:

– Den kärlek jag talar om, har vi alla säkert upplevt glimtar av någon gång, kanske i samband med förälskelse, men lika ofta utan synbar yttre orsak. Kärleksglimten kan också komma i samband med en skönhetsupplevelse, en natur- eller konstupplevelse eller ett kort möte mellan främlingar, där äkta förståelse och kontakt plötsligt uppstår.

– Det är sådana ögonblick som vi ska försöka minnas och göra tätare och längre – och lära oss att skapa, eller snarare upptäcka. För detta tillstånd finns alltid inom oss, och vi kan öppna för det när vi inte direkt eftersträvar det, utan bara ÅR! I detta tillstånd är vi klarsynta, sanna och kärleksfulla och vet också – utan ansträngning – precis hur vi ska handla.

– I det tillståndet är tanke, känsla

och handling i harmoni. Motsatsen är när de går olika vägar, när vi t ex handlar mot vår känsla, när vi i försvar mot en känsla, som är för smärtsam, handlar på ett sätt som vi egentligen inte vill. Det är då vi hamnar i neuroser, i missbruk eller kriminalitet, kanske i sinnessjukdom. Schizofreni är en sådan disharmoni, klyvning, mellan tanke, känsla och handling.

Psyket styr kroppen

– Även fysiska sjukdomar kan ha en psykisk bakgrund, fortsätter Jürgen, och tillägger:

– Egentligen är det alltid så, om man går tillräckligt djupt i orsakssammanhangen. Är det t ex något som du inte vill se på det psykiska planet, kan dina ögon verkligen börja försämrats – ända till blindhet. Jag har haft en sådan klient.

– Så, andliga/psykologiska steg i rätt riktning kan förbättra den fysiska hälsan! Mirakulösa tillfrisknanden i fall som läkare inte kunnat finna någon naturlig förklaring till, har vi väl alla hört talas om!

Jürgen vill framhålla att sjukdomar kan ses som signaler om att något är fel. Därför ska vi lyssna på vad de vill säga oss och inte bara inrikta oss på att bli av med dem fortast möjligt.

De vanligaste problemen som Jürgen får hjälpa människor att ta itu med, är dock inte av fysisk art, utan mer svårigheter att lyckas i relationer, i privatliv och yrkesliv, samt dålig livslust, depressioner, ångest. Han har också klienter som inte har särskilt stora problem men vill få större självinsikt och gå vidare i sin personliga utveckling.

Jürgen understryker till sist att även om han vet att det finns ett "upplöst" problemfritt tillstånd, så använder han ogärna stora ord.

– Jag inriktar mig helst på de små stegen, säger han. Bara de går i rätt riktning! Också med små steg kommer vi mycket långt, om de blir tillräckligt många. Även en jordenrundresa startar ju med det första steget.

– Små, avgörande steg kan vi alla välja att ta just Här och just Nu. Vi väljer alltid, i varje ögonblick.

– Hur vill du välja att gå vidare i ditt liv – Här och Nu?

Klientens minnesanteckningar av samtal med Jürgen Sass:

Jag ville skriva ned vad vi talat om
Men nu minns jag ej längre
vad jag sa när jag kom

Ändå så tänkte jag noga på
varje ord – så vi båda skulle förstå
Kanske är det just därför
jag så bristfälligt minns
Man kan inte minnas
var lögn som finns
För inget är sant utom att vara
Det är osanning allt
jag behöver förklara
Så står jag vid frågan
vad jag verkligen vill

Och orden tar slut
och tanken blir still
Du håller mig fast
Jag är tvungen att känna
Rädslan att ses
börjar att bränna
Och rädd är jag också
att se själv vad jag känner

Om det ej duger
är vi då vänner?
Inte är jag en vän
som släpper dig in?

Och inte vågar jag se dig som min!
Så vad har jag då längre – och mer –
att förlora?

Vad vinner vi på att va' starka och stora?
Det har hittills inte lett någon vart
Och en framtid med fortsatta spel
syns mig svart

Så står jag plötsligt så naken
liten och rädd
men samtidigt vaken

Gester och ord kan skyla mig föga
Jag ger upp, som för barnets skarpsynta öga
Jag står där och huttrar
i ovanans kval

Som kejsaren naken
jag har inget val

Så lägger jag av den dress som ej fanns
och söker mig själv någon annan stans
Jag har inga kläder men upphör att frysa
Ty mörkret förgår och sol börjar lysa
Och tiden som nyss var så omöjligt knapp
Jag hinner i nuet med lätthet ikapp

Och kampen med livet hör upp och blir still
I den stund då jag vet – vad jag egentligen vill

Åsa Freij

Genombrott för "fri energi"?

Nils-Olof Jacobson

Nyheter kommer tätt på frienergiområdet. Vid den konferens i Einsiedeln i Schweiz, som jag nämnde i artikeln i Sökaren 1/90, presenterades en spännande nyhet – en vattenmotor! Ur Diføt-Nyt nr 19, februari 1990, översätter jag något förkortat:

Vatten-cellen

"Principen är i korthet följande: Omkring 200–300 ml vatten hålls inneslutet i en kammare och utsätts där för ett högspänningsfält med en viss frekvensmodulation. Samtidigt kan man tillföra energi från en 15 watts laser. Under dessa betingelser sker en egendomlig energiuppbbyggnad och polarisering inuti vattenmolekylerna. Därefter behövs bara en mycket svag elektrolytström för att spjälka vattnet i hög-energist väte och syre.

Den därvid uppkomna väte-syre-blandningen (knallgas) är extremt energirik och visar en extremt hög flamhastighet. För att minska denna och därmed explosionsrisken tillför man en viss mängd av en obrännbar gas, så att man får en gasblandning liknande den i en bensinmotor.

En sådan generator har byggts in i en Volkswagen, som kör helt utan problem. Bilen drar omkring 2,8 liter vatten per 100 km; från New York till Los Angeles omkring 83 liter. Trigger-energin, som behövs för att sätta igång processen, ligger på omkring 400 watt. Det var tillräckligt att ändra lite på kilremskivan i VW-motorn, så att elgeneratorm fick något högre effekt, för att tillföra den energi som behövdes.

Denna teknik kan utan problem användas som drivkraft i jetflyg, alla typer av båt- och bilmotorer samt till uppvärmning av alla tänkbara byggnader. Alla former av vatten, från havsvatten till destillerat, kan användas. Bara mycket ringa trigger-energi behöver användas för att starta processen. Strängt taget är det inte vattnet som är den egentliga energikällan, utan vattnet verkar som mottagare av den genererade vacuumfält-energin och avger denna energi i form av en brännbar och lätt gas.

Men därmed är Stanley Meyer inte färdig. Man kan med samma process sända kraftigt polariserat och magnetiserat vatten (knallgas), som också aktiveras energimäsigt genom en laser, i ett kretslopp genom en kulring (torus). På det sättet är det lätt att frambringa praktiskt taget obegränsade mängder av elektrisk energi. Vattencelltekniken kan alltså mycket lätt användas var som helst för framställning både av drivmedel och av extremt billig elektrisk energi. Redan nu finns omfattande dokumentation.

Denna teknik har inte bara nått till prototypstadiet, den står på tröskeln till att vara klar för produktion. Alla sakkunniga deltagare i kongressen var eniga om att här presenterades ett verkligt genombrott."

Ett genombrott?

Jag har ju skrivit om den "fria energin" flera gånger i Sökaren under de senaste åren. Flera tänkbara "genombrott" har presenterats, men det har blivit tyst om dem alla. Det enda undantaget är maskinen "Testatika" från Methemitha, men den hålls i gengäld hemlig i väntan på att mänskligheten ska bli moraliskt mogen för den. Vi får väl höra och se hur det går med detta "genombrott". Om en bil verkligen har kunnat köra från New York till Los Angeles på 83 liter vatten, så förefaller våra energiproblem vara lösta, och vi kan i lugn och ro avveckla kärnkraften...

Ytterligare upplysningar och en 160 sidors bok med information kan man beställa hos uppfinnarens firma: Water Fuel Cell, 3792 Broadway, Grove City, Ohio 43123, USA. Vad det kostar anges inte i artikeln, det är väl bäst att fråga först. Uppfinnaren, Stanley A. Meyer, skriver dock: "Information not to be used for manufacturing purposes." Men jag kan visst förstå att han själv vill vara först att skörda frukterna av sin uppfinning – om den nu fungerar.

Källa: Diføt-Nyt, Dansk Institut for Økologisk Teknik, Christoffers Allé 84, 1.th., DK – 2800 Lyngby, Danmark

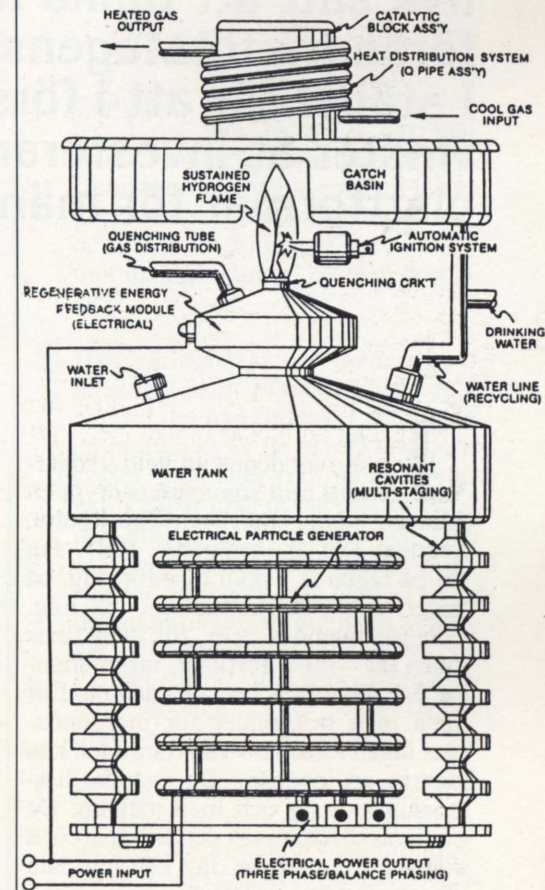

FIG B: WATER FUEL CELL

COPYRIGHT © 1983 BY STANLEY A. MEYER

Rolf Österberg

Ett nytt slags företag med ett nytt sätt att tänka

Vårt sjätte, högre, sinne tar över från de första fem sinnena. Detta nya sätt att tänka kommer att förändra företagets roll i samhället. I stället för att i första hand skapa vinster åt investerare blir de plattformar för mänsklig utveckling.

Jag skriver denna artikel i trädgården till mitt sommarhus drygt en timmes bilväg norr om Stockholm, Sverige. Det är sommaren 1987. Jag ser på fåglarna i skyn ovanför mig, på träden och blommorna runt om mig. Och jag avundas dem, för dem finns ingen tid – inget förflutet, ingen framtid. För dem finns bara ett enda nu. Där finns inga bekymmer för morgondagen, ingen rädsla för vad framtiden kan komma att innebära. De utstrålar harmoni, inom sig och med naturen. De existerar tillsammans i ett fruktbart och skapande samarbete. Jag kan inte låta bli att fundera över när människan skall nå dithän. När kommer vi att förstå att det inte finns någon anledning att vara rädd och därför inte heller någon anledning att eftersträva makt? När kommer vi att förstå att vi är en del av naturen och inte dess herrar? När kommer vi att förstå att tid egentligen inte existerar?

Nå, i vår tankevärld existerar tid, och av skäl som jag skall söka förklara, tror jag att vi, när vi – säg någon gång in på 2000-talet – ser tillbaka, kommer att

betrakta tiden från 1987 och fram till sekelskiftet som en period av snabb genomgripande och dramatisk förändring. Ja, som den tid då vi upplevde den mest omvälvande revolution som någonsin ägt rum.

Vad som händer nu är både subtilt och abstrakt och det är svårt att klä det i ord.

Vare sig vi vill acceptera det eller inte sker nu en höjning av det mänskliga medvetandet, som innebär en total förändring av vår syn på livet och vår syn på människan. Detta leder till att vi håller på att överge vårt gamla sätt att tänka, vilket – med dess starkt logiska slagsida – har försatt oss och vår planet på randen till en katastrof. Ett nytt sätt att tänka växer fram. Det karakteriseras av balans mellan logik och känsla och ger stort utrymme för intuition. Det är en tanke bestående av medmänsklighet, omtanke och medkänsla. Den erkänner också andra dimensioner av tillvaron än den vi kan uppfatta med våra sinnen. Eftersom jag tillbringat större delen av mitt yrkesliv i olika chefsbefattningar inom näringslivet,

har det kommit att bli särskilt lockande för mig att fundera över vad denna övergång kan komma att innebära för vårt ekonomiska system och för vårt företagande.

Till att börja med vill jag göra några översiktliga reflexioner om vårt ekonomiska system.

Jag påstår att det är antiekonomiskt. Det är ett *konsumerande* system. Det tar väsentligt mer än vad det ger. Det förtär/exploaterar människor var än i hierarkin dessa befinner sig. Det förtär/exploaterar till synes utan hämningar resurserna på vår planet och inte minst den s k tredje världen.

Vår ekonomi är baserad på rädsla och rädslans baksida – strävan efter makt. Den energi (de penningmedel), som genereras i företagen går till stor del vidare till och samlas upp i sådana maktcentra som banker, försäkringsbolag och andra finansinstitutioner. Där förvandlas den till stor del till död, inlåst energi. Den används till stor del till spekulationer snarare än till investeringar. Lyckas spekulationerna, skapar pengarna mer pengar men knappast mer energi. Såvitt jag kan se håller vi med allt större möda ett ekonomiskt system som har tappat sin kraft, en *pappersekonomi*, under armarna. Mycket talar för att vårt nuvarande ekonomiska system kommer att kollapsa eller snarare redan har kollapsat. Det är då dags att bygga upp ett helt nytt system.

Såvitt jag förstår kommer den nya ekonomin att vara väsentligt mera balanserad. Det kommer att vara ett självgenererande ja, t o m förmerande system i stället för det konsumerande vi nu har. Det kommer att vara baserat på ett nytt medvetande och bygga på tanken att varje del av det vi kallar "Skapelsen", vare sig det är fråga om en levande medvetenhet eller "död" materia, är en del av varje annan del. Det

kommer med andra ord att bli ett verkligt ekologiskt system, och dess bas, företagen – och det är om dessa artikeln handlar – kommer att drivas på ett sätt som härmed harmonierar. Här följer nu en genomgång av de viktigaste förändringarna detta kommer att innebära för företagande och företagsledare.

Det primära syftet med företagande är inte längre att företagen skall ge vinst.

Det primära syftet med ett företag är i stället att det skall tjäna som plattform för mänsklig/personlig utveckling.

Vinsten är en biprodukt.

I vårt gamla sätt att tänka är huvudsyftet med ett företag att detta skall ge vinst. I det nya sättet att tänka är företag till för att tjäna som en arena, där människor kommer samman för att skapa i gemenskap.

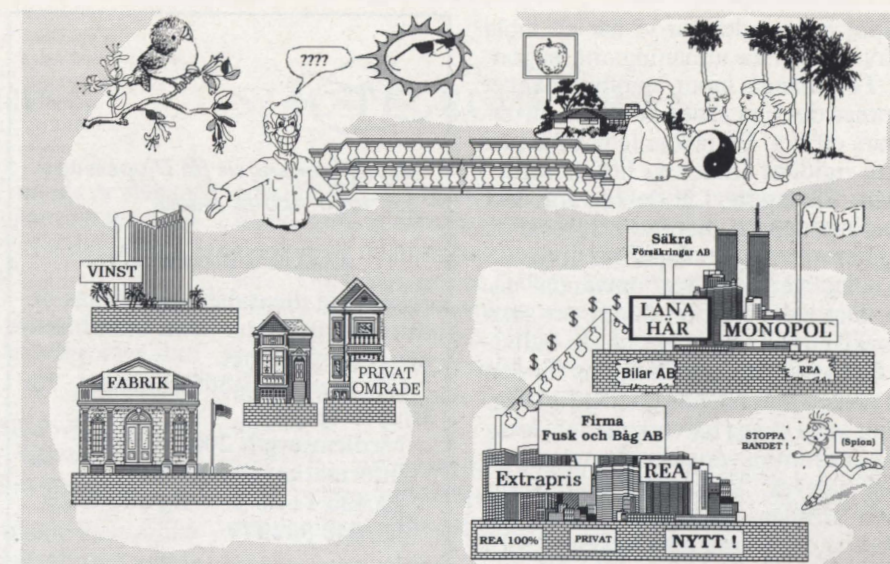
En del av den nya förståelsen av människan är att varje person inom sig bär på extraordinära resurser (kunskap, visdom, kreativitet etc), som är långt större än vi tidigare kunnat föreställa oss. Nu måste också våra arbetsplatser ändras så att arbetsförhållandena kommer att överensstämma med denna föreställning.

Nyckeln till våra inre resurser är självkännedom. Självkännedom når vi genom personlig utveckling; genom att ständigt samla erfarenheter når vi nya insikter och slutligen visdom. I själva verket är just detta, som jag ser det, livets grundmening. I konsekvens härmed är ett företags "raison d'être" att tillhandahålla en miljö, inom vilken den personliga utvecklingen av de människor, som verkar i företaget, ges bästa möjliga förutsättningar.

Med utgångspunkt från vad jag nu sagt är det framförallt följande sex punkter, som jag menar att dagens företagsledare bör beakta.

1 *Det hierarkiska systemet utgör ett allvarligt hinder för personlig utveckling.* Det hierarkiska systemet är byggt på rädsla och bristande tillit; det finns inget som mera motverkar personlig utveckling. Alla på makt baserade hierarkier måste därför raderas ut. (Detta innebär naturligtvis inte att det inte för en given uppgift finns ledare och de, som följer ledaren.)

2 *Ett nytt sätt att tänka betyder också en ny roll för företagsledaren.* I det nya företaget är ledaren mer en koordinator än chef i traditionell

I den gamla tankens värld omgärdar man sig av murar som skydd. I den nya vet man att allt hör ihop och bygger därför broar som nätverk. Illustration: Kenth Agurell.

mening. Han sitter inte i toppen på organisationen; han är mitt i. Han ger inte order; han formulerar inte företagspolicyn; han kontrollerar inte. Han koordinerar ett system som är "självgående", dvs som organiserar sig självt, förnyar sig självt och utvecklar sig självt. Han koordinerar ett mycket flexibelt men samtidigt stabilt system.

3 *Ett icke-hierarkiskt system innebär ett annat sätt att lösa problem.* I ett hierarkiskt system föreligger en stark tendens att skjuta problem uppåt för lösning på högre nivå inom organisationen. Att lösa någon annans problem är emellertid i själva verket en av de största otjänster vi kan göra en medmänniska. (Hon går ju då miste om ett tillfälle att pröva och utvidga sina kunskaper.) I ett icke-hierarkiskt system finns det inte någon "ovanför" att skjuta problemet till. Problemet löses, där det har uppstått. "Den som äger problemet är lösningen."

4 *Att sätta mål är att hämma personlig utveckling.* I det gamla sättet att driva företag är det konsekvent att sätta mål (i form av vinst, produktivitet, marknadsandelar etc) och sedan arbeta på att nå dessa mål. Men att arbeta mot bestämda mål innebär att den väg man går är rak och smal. Det tar bort möjligheten att ta sidvägar "för att se vad som händer" och därigenom möta nya ut-

maningar, som ger nya erfarenheter. I det nya företaget har mål ersatts med en *gemensam vision*. Denna har inte någon speciell form; det är mer fråga om en riktning. Var och en inom företaget har sin väg mot denna riktning. "Vägen är målet."

5 *Den vinst/energi som genereras i företaget skall plöjas tillbaka in i detta.* I det nya företaget är vinsten en biprodukt av de utvecklingsprocesser, som äger rum inom företaget. Tappar man dessa processer på den energi de genererar och låter vinsten eller del därav gå till utomstående intressen, tar man kraft ur processerna tills de slutligen avstannar. Därutöver kan man skapa allvarliga störningar i processerna genom inblandning av "utomstående intressen".

6 *Producera det Du tror på.* I det nya företaget ser man noga på ändamålet med de produkter man producerar och marknadsför. Man ser också noga på hur de produceras och man gör detta med utgångspunkt från vikten av att varorna är producerade av och för människor, som tror på dem.

I den nya sättet att tänka utgör företagen således en hittills oanad resurs för mänsklig utveckling och tillväxt. Den stora frågan är nu hur man förmår företaget att integrera det nya tankesättet i sin verksamhet.

Som jag ser det har vi här att möta en av de största utmaningarna någonsin. För många inom etablissemangen kommer det nya sättet att tänka att innebära ett hot. Detta kan leda till en än större rigiditet än den vi hittills sett.

Mitt förslag är: Låt dessa vara! Det är bara ett slöseri med tid och resurser att gå ut som något slags "missionärer" och söka övertyga eller "omvända" någon. Det leder mycket längre att söka kontakt med de företag och de individer inom företag, som är öppna för den nya tanken och längtar efter en ny våg. Vi bör söka skapa nätverk mellan dessa och koncentrera våra ansträngningar på dessa nätverk. Vi kan ge seminarier, skriva artiklar, böcker osv. Den nya tanken är dock i många stycken så subtil och abstrakt att en stor del av "arbetet" kommer att bestå i att helt enkelt bara vara med varandra.

Ett verksamt verktyg kan också vara att skapa exempel och noga dokumentera (kanske med videotape) den förändringsprocess, som lett till detta exempel. Dokumentation skall då inte vara inriktad på siffror (lönsamhet, produktivitet etc) utan på vad som händer med människorna under processen och på vad det innebär för dem att arbeta i ett "nytt företag". Låt dem ge uttryck för sina känslor, visa sina ansiktsuttryck och sitt kroppsspråk på en videotape. Detta säger så mycket mer än statistik. Varje sådant exempel är som en sten kastad i vattnet.

Den sprider sina ringar och låt oss lita på den kraft som ligger i detta.

Låt mig så slutligen göra en personlig reflektion: Vilken gåva till mänskligheten och till vår planet skulle det inte vara om den enastående kunskap vi nu nått på område efter område, kunde förenas med visdom. Då skulle vår planet äntligen komma att bli det paradiset den är ämnad att vara. Företagsvärlden har nu en möjlighet att aktivt medverka till att denna gåva kommer till stånd.

Artikeln är i en engelsk version publicerad i tidskriften Perspective (nr 1, 1987) som ges ut av World Business Academy i USA. Den svenska versionen står att läsa i Växtkraft nr 2, våren 1989.

Rolf Österberg, jurist till sin utbildning, har varit VD i Tidningarnas Arbetsgivareförening, VD för Svensk Filmindustri och vice VD i Dagens Nyheter-koncernen. I vår utkommer på förlaget Prisma hans bok "Nya perspektiv på människor och ekonomi".

Stödföreningen för Djupterapi
Box 7060 20042 Malmö

DJUPTERAPIN

söker inte mentalsjukdomarnas orsak i människans kemi utan i hennes livserfarenhet.

Gå med i Stödföreningen för Djupterapi!

Medlemsavgift 200:-
Informationspaket 20:-
Pg 495 11 33-0 Bg 585-5119
Tel. 040-30 19 19

Det finns inte bara en Gud det finns miljoner.

Med den titeln låter mediet, siaren och naturläkaren Bob Lind presentera sin bok där han ger läsaren en bländande insiktsfull undervisning och redogörelse om de livs-åskådnings mysterier som engagerat och förbryllat oss människor i alla tider. NÄMLIGEN...

FINNS DET ETT
FORTSATT LIV
EFTER DÖDEN?

Boken, som är en andlig guldgruva att ösa ur för alla sökande människor, talar om för oss att vi överlever döden gång efter gång och handlar sålunda om både meningen med våra kroppsliv, döden, livet i andevärlden, pånyttfödelsen och den eviga fortsättningen.

EN UNDERBAR BOK.

LÄS DEN DU OCKSÅ.

Vi vill alla andas ren luft i en harmonisk och levande värld!
Möt människor som berättar om sitt eget växande, där du får tips som kan förändra ditt liv.
Humor, livsglädje, boktips, dikter och artiklar för 90 talets människa.

Pris 60:- för 4 nr/år, Skriv gärna och begär ett gratis ex. till
Växtkraft S:a Birgittagatan 17A
702 14 Örebro

Det finns inte bara en Gud
det finns miljoner

Bob Lind

FÖRLAGSHUSET STJÄRNLJUSET

Sänd mig mot postförskott _____ antal exemplar av boken: DET FINNS INTE BARA EN GUD... a 120 kr (25 kr tillkommer i p.f.s.k.).
Kupong sändes till:
FÖRLAGSHUSET STJÄRNLJUSET
Holmgatan 4 211 45 Malmö
Order tel: 040-114900.

NAMN: _____

ADRESS: _____

POSTADRESS: _____

SUBTEL BODY BALANCING Bio-Fält energianalys

Lutie Larsen från Utah, USA har under många år forskat i djurs och människors subtila energinivåer och hur man balanserar dessa. Hon kommer nu till Sverige för att undervisa i detta område enligt följande:

4 maj: Balansera dina växter inomhus och utomhus och förebygg sjukdomsangrepp från såväl skadeinsekter som miljöföroreningar.

5-6 maj: Du lär dig testa och balansera våra vänner djuren. Lämpar sig för både dig som vill hjälpa dina husdjur och dig som behandlar djur yrkesmässigt.

9-13 maj: En vecka som behandlar människans olika subtila energinivåer, speciellt immunförsvaret och virus-testning. Vi tar även upp enskilda organ, organsystem, meridianer, chakras m m och hur dessa testas och balanseras.

Du kan även tillverka dina egna homeopat-, ört- och blomstermedel med specifika behandlingsfrekvenser inprogrammerade, och programmera kristaller.

ALPHA PLUS

SJÄLSPEGELMETODEN

SJÄLSPEGELMETODEN är ett unikt system för att identifiera genetiskt betingade beteenden, kommunikations- och relationsmönster i förhållande till ögats struktur. Upphovsmannen, den karismatiska amerikanen Denny Johnsson, kommer att under v. 29 och v. 30 medverka vid två UTRENSNINGSVECKOR PÅ STRANDGÅRDENS HÄLSOHEM I DALARNA. Han kommer att ge föredrag och berätta om sitt sätt att verka och arbeta.

VILL DU RENA DIN KROPP OCH DIN SJÄL - KOM TILL STRANDGÅRDEN I JULI. BOKA NU (begränsat antal) på tel: 023-912 00!

Denny Johnsson kommer under augusti månad att åka runt i landet och ge föredrag, kurser och privata konsultationer. Han besöker prel. Helsingborg, Karlstad, Östersund, Västerås och Stockholm.

För närmare information ring Alpha Plus.

ALPHA PLUS Tel: 023-156 40
Strandgården Tel: 023-912 00

Böcker som beRIKAr ditt liv!

Tänk rikt - bli rik! PENGAGLÄDJE

Jerry Gillies

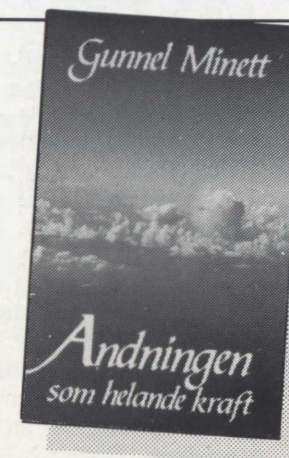
- ♥ du behöver inte arbeta hårt för att tjäna pengar
- ♥ om man har glädje av sina pengar är det lättare att bli rik
- ♥ pengar är en förlängning av ditt självförtroende
- ♥ det är bättre att göra av med pengar än att spara dem

En bok som förändrar ditt liv och din ekonomi. Du får lära dig att ändra din negativa attityd om pengar, du får nya insikter om att tjäna, göra av med och investera pengar och du får lära dig älska dig själv, ditt arbete och ditt liv. Hft. 220 sid.
Pris: 100:-

Portofritt om du betalar i förskott på Pg 35 16 37-4 Energica eller om du bifogar check med din beställning.

Ordertel dygnet runt:
0250-424 40

Andningen som helande kraft

Gunnel Minett

Frigörande andning är en enkel och naturlig metod som gör att du kommer lättare i kontakt med din egen kropps funktioner och ditt inre med tankens skapande kraft. Du blir mer harmonisk och ökar din kropps egen läkande förmåga. Frigörande andning är också det mest naturliga sättet att andas. Inbunden. 190 sid. Pris: 152:-

Klipp och posta idag till: Energica Förlag, Box 8, 794 00 Orsa

JA, jag beställer följande och får dessutom en innehållsrik bok- och kassettkatalog.

- ☐ Pengaglädje ♥ för bara 100 kronor
☐ Andningen som helande kraft, 152:- 20:- tillkommer i porto och pfsk. avg.

Namn.

Adress

Postadress
TEXTA TYDLIGT!

Frankeras
ej
Energica
betalar
portot

Energica Förlag

Svarspost
780105600
S-794 00 Orsa
Sverige

Are Waerland

Are Waerland (1876–1955) är en stor gestalt i den folkliga vegetariska hälsorörelsens historia i Sverige – ja, den utan jämförelse största. Han är pionjären som det mesta ytterst går tillbaka på. Han finns i början av Hälsofrämjandets, Tidskrift för Hälsas och hälsohemmens historia och, tror jag, även hälsokostaffärernas. Den riktigt starka vegetariska hälsorörelsen i Sverige börjar med Are Waerland.

En gång rycktes jag själv med och övertygades av Waerlands skrifter. Bara namnen på böckerna blev som en uppenbarelse av något nytt och sant: Kungsvägen till hälsa, Hälsans okända stigar, Hälsans utvalda folk, Program för en hälsodag och Vägen till en ny mänsklighet. Att jag sedan inte helt följde Waerlands linje – även om jag alltid hållit mig till vegetarismen – är mitt eget fel.

För mig framstår Waerland som en ljusgestalt i klass med Rachel Carson: en människa som förstod, på grund av sina kunskaper, när de flesta levde i ödesdiger okunnighet. Han kan väl klandras för överdrifter, och kanske hade han fel i några detaljer, men i det väsentliga hade han rätt, det blir alltmer klart.

1988 gav Karlstadsläkaren Rolf Ahlzén, själv vegetarian, på Hälsokostrådets förlag ut *Are Waerland. Vision och illusion*. Det är en lättläst och intelligent bok, som ger en nyanserad bild av föremålet för studien.

När Ahlzén kom som läkare till Tallmogården och där såg ett stort fotografi av Waerland uppsatt, visste han inte mycket om honom. Inte heller tyckte han att Waerlands devis "Livet är icke – det bygges" var särskilt meningsfull. (Mig däremot fyller de orden med inspiration.)

Ahlzén har gått en annan väg till vegetarisk livsföring än vi gamla waerlandister. För honom, som tillhör en yngre generation, har inte Waerland varit den store inspiratören och förkla-

raren. Men han började studera Waerlands liv och lära, och det resulterade i en intressant bok på 128 sidor, som har getts ut i samarbete med Hälsofrämjandet.

I del 1 beskriver Ahlzén människors syn på hälsa och sjukdom i historien. Ett stort namn är greken Hippocrates, som levde på 400-talet f Kr. Denne ansåg att läkaren blott skulle vara "naturens tjänare": Naturen har en läkekraft, och det gäller att stödja denna.

Del 2 beskriver några hälsoidéströmningar i nutiden och redogör för vad författaren fått fram om Are Waerland som person. Där finns luckor. Vad levde han exempelvis av under sina långvariga utlandsvistelser? Hade han något yrke? De frågorna har Ahlzén inte lyckats besvara. (Har några av våra läsare kännedom om detta?) Ändå är kapitlet om finlandssvenske Paul Fager och dennes utveckling till hälsopionjären Are Waerland mycket intressant. Och fotografierna, bland dem Fager/Waerland som ung student och som nygift, är det roligt att se.

I del 3 får vi veta en del om Waerlands grundtankar: hans världsbild, kunskapssyn, människosyn och uppfattning om sjukdom och hälsa. Vi ser (min iakttagelse) att Waerlands tankar mycket liknar New Age-tänkandet idag. "Alldeles grundläggande i Are Waerlands världsbild, och ständigt återkommande i hans texter, är övertygelsen om tankens – det andligas – primat (överbärande) över materien. Läsaren möter en verklighetssyn, där inte bara maskiner, byggnader och taylor är 'förverkligade idéer'; detsamma gäller, menar AW, även 'säkerligen alla de ting, föremål, stenar, kristaller, stjärnor, blommor... som vi är omgivna av'." Waerland poängterade att allting i världen hänger samman. "Alla delar av verkligheten är förbundna med varandra." En typisk New Age-tanke!

Naturen var för Waerland läromästaren. Det gällde att iaktta naturen: Den

visar oss vad som är rätt och hur vi skall leva för att förbli friska och sunda. Människan är ju en del av naturen, och hon skall inte försöka bryta sig ut ur det sammanhanget. Djuren vet instinktivt hur de skall leva i sin miljö, men människan har förlorat instinkterna, och därför råkar hon illa ut.

Waerlands ideal var den friska, starka, sunda människan, som viljestark och handlingskraftig går genom livet. Det är självfallet okej som ideal, men Ahlzén anser att det hos Waerland samtidigt fanns ett förakt för svaghet och vekhet, som för tankarna till nazistiska ideal! Dock menar han att Waerland inte kan betecknas som nazist. Det fanns hos honom exempelvis inget judehat och ingen glorifiering av våld och krig. (För min del kan jag inte se något *allt* hos Waerland som för tankarna till det motbjudande inom nazismen.)

I del 4 diskuterar Ahlzén Waerlands sjukdomssyn och kostreform. För Ahlzén är den kritiska prövningen något mycket viktigt. Men han måste skriva att "man kan med fog påstå, att den intar en undanskymd roll hos Are Waerland". Waerland underkastade inte teorierna en sträng kritisk granskning, menar Ahlzén. (I stället skaffade han sig erfarenhet och såg hur allt hängde ihop. Han lade samman olika bitar och fick på så sätt en övertygande helhetssyn. Min reflexion.)

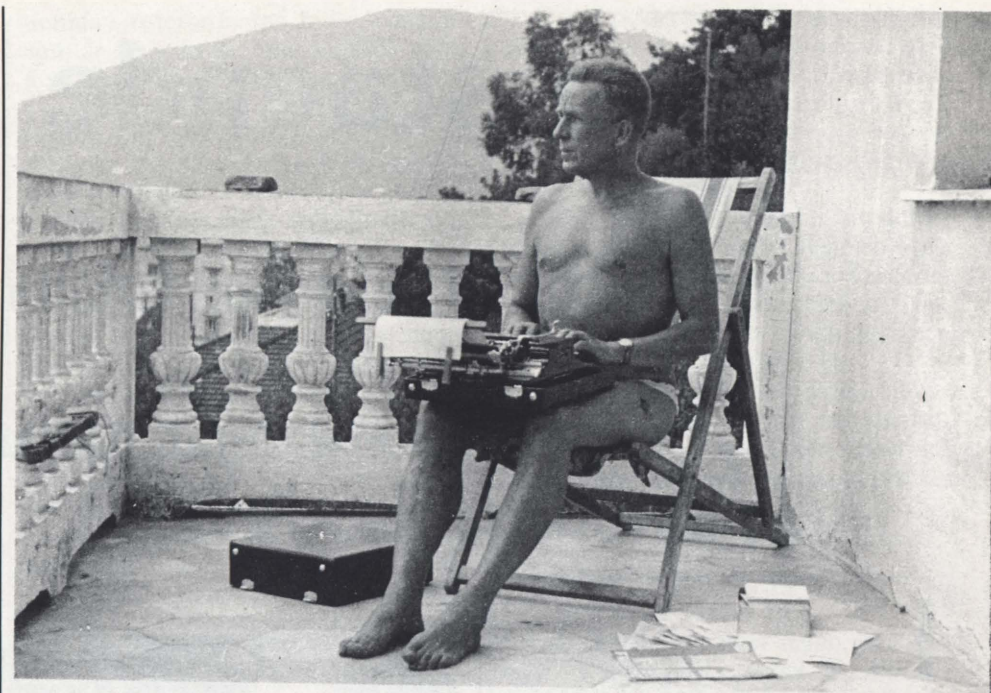
Waerland hade naturen som förebild även i viss mån moraliskt. Men, understryker Ahlzén, man kan inte ta naturen som föredöme för moralen. Moralerna måste i stället grundas i människans egen etiska känsla.

För 40–50 år sedan stod Waerland och hans ganska fåtaliga anhängare mot läkarkåren. De hade helt skilda meningar. Waerland möttes med löje, och själv kände han mest förakt för läkarna.

Ahlzén skriver: "Tiden har, emellertid, delvis undanröjt grunderna för

denna oförsonliga strid. Den moderna medicinen har, på ett sätt som Are Waerland knappast skulle ha förväntat sig, förmått ta upp och integrera nya impulser." – "Waerland, å sin sida, har otvivelaktigt visat sig klarsynt på ett flertal punkter. Det är slående hur flera av de inslag i hans näringsreform, som då förhånades med störst frenesi, nu upphöjts till konventionell visdom." Det där är en "underdrift" eller ett annat sätt att uttrycka att det faktiskt var den ensamme Waerland som hade rätt och den samlade läkarkåren som hade fel – vilket jag också själv intensivt upplevde i min ungdom. Jag känner inte till någon väsentlig del i Waerlands hälsolära som visat sig inte hålla måttet.

Ahlzéns bok varken höjer eller sänker Waerland. Den är objektivt skriven, litet "utifrån", av en kritiskt inställd man som dock troligen i stora stycken delar Waerlands uppfattningar.

SM

Are Waerland på terrassen i Alassio, som vanligt i färd med att skriva. Ur "Are Waerland. Vision och illusion".

Hälso & Kursgård
med själen i centrum

5/5

Det tredje örat

Vad är musik egentligen? Hur påverkar den människans kropp och själ, känslor och tankar? Vi kan lära oss att välja musik för att må bättre, för vår personliga utveckling, för att få inspiration eller i vårt arbete.

Kursledare: Karin Liungman, vis-sångerska, kompositör och musikforskare.

Kursavgift: 500:-.

6–12/5

Bara–vara–vecka

19/5

Livets spel – the transformation game

– den lilla varianten av The Game of Transformation från Findhorn. Hur du agerar på spelbrädan visar ditt sätt att agera i livet. Spelet visar dig dina resurser och dina "knutar", stärker din självkänsla och ökar din själv-

Vi erbjuder dig:

*Hälso-, temaveckor och
veckoslutskurser, kropps-
balansering, zonerapi
Bachs blomstermedicin,
samtalsterapi, personliga
visualiseringsband.*

*Vi satsar på den lilla
gruppen med en personlig
atmosfär.*

kännedom. Max 4 deltagare.

Kursledare: Solveig.

Kursavgift: 500:-. Kost o logi: 220:-/dygn.

20/5

Livsmod

Utifrån Martinus analyser av de djupare drivkrafterna till mänskligt liv får vi inblick i grundorsakerna till såväl livsleda och depression som livsglädje och livsmod.

Kursledare: Solveig och Sören.

Kursavgift: 250:-.

23–27/5

Från man och kvinna till mänskliga

Martinus skriver att den grundläggande faktorn i vår utveckling mot större humanitet, fred och harmoni är förvandlingen av vår maskulinitet resp femininitet. Den förvirring och smärta som många idag upplever vad gäller äktenskap, sexualitet, par-

förhållanden kommer så småningom att avlösas av nya former av gemenskap och samlevnad där kärlek och harmoni blir grundtonen.

Kursledare: Sören och Solveig.

Kursavgift: 1 700:- inkl kost o logi.

1–4/6

The Game of Transformation

I detta vackra och fascinerande spel ges du möjlighet att uppleva och uttrycka dig i en liten grupp med en kärleksfull atmosfär. Spelet, som är utarbetat på Findhorn, är ett redskap för personlig utveckling, som hjälper dig till kreativ självbearbetning och till insikt om hur du skapar ditt liv. 5 deltagare.

Kursledare: John Talbot från Findhorn o Solveig.

Kursavgift: 2 200:-. Kost o logi 220:-/dygn.

10–16/6

Bara–vara–vecka

Solveig Langkilde

Sören Grind

tel 0240-916 85

BROBY 1187 770 12 SUNNANSJÖ

Begär utförligare kursprogram tel 0240-916 85

Den stående gurun

En helig man i Murthal.

Text o bild Örjan Björkhem

I våra dagar talas det alltför mycket om så kallad "andlighet", "New Age" och "Äkta Kärlek". Vid närmare undersökning visar det sig att det allra mesta av det bara handlar om gräligt färgade plastmänniskor, som visserligen ler med många tänder, men som knappast erbjuder lösningar på någonting annat än sina egna ekonomiska problem.

Naturligtvis gör detta att det blir oerhört svårt att tala om äkta andlighet, om verkligt religiösa föreställningar eller ens om verkliga känslor. Ändå vill man gärna göra det, för själv har jag exempelvis träffat hundratals så kallat "andliga" människor. Högt räknat har fem av dem representerat någon sorts äkta andlighet. Men en sådan andlighet känner man igen hur egendomliga sammanhang den än visar sig i. För det är ändå så att det är känslornas äkthet det handlar om, inte om vilken sekt eller vilka böcker man stöder sig på.

Knäck och andlighet

För några år sedan var jag och min då femtonåriga dotter Mirre i Indien. Och också om vi farit till Indien i hoppet om att hitta någonting verkligt där, så handlade det om en reportageresa där det var viktigt att hitta så kallade "knäck", reportage som vi kunde sälja när vi kom hem igen. Det var ett sådant knäck som en dag alldeles plötsligt förvandlades till ett möte med en andlig verklighet.

Ungefär 8 mil utanför Indiens huvudstad Delhi ligger det en vägkorsning som kallas Murthal. Den har legat där så länge att för ett par tusen år sedan flyttade några butiksägare dit sina stånd. Och de står kvar där för Murthal

är en helig plats. Platsen är så helig att ingen får äta kött eller dricka sprit inom två mils radie från Murthal. Bara några hundra meter därifrån ligger templet där två heliga män begravde sig levande för att slippa övergå till Muhammeds läror en gång för flera hundra år sedan. Nu är det långtradare istället för karavaner som stannar, men annars är skillnaderna små.

Står upp i tolv år

Och fortfarande finns det heliga män här. Murthals mest berömda sadhu heter Baba Rajinder Nath och han har fått

sin berömmelse av att han stått upp i sex år och har tänkt att göra det i sex år till. Jag hade fått höra mycket om honom och tyckte, precis som de flesta som berättade historien, att hans speciella form av gudsumgänge föreföll litet löjeväckande. Men naturligtvis borde det kunna bli en rolig artikel, eller åtminstone en kuriös bild till någon veckotidning. Så vi satte oss i en taxi och for ut till Murthal. Åtta mil verkar inte mycket i Sverige, men på indiska vägar är det en färd genom historien, man passerar både atomålder, stenålder och tidlöshet. Att man också närhelst man ger sig ut på den indiska landsbygden får se hur det gått för

mindre lyckligt lottade bilister, gör också att indiska resor aldrig bara blir en fråga om att förflytta sig från den ena punkten till den andra.

Hasch

Efter flera timmar kom vi i alla fall fram till den store guruns tempel, men första gången hade vi otur. Han hade tagit bussen in till staden. Ståplats förstås, men i alla fall föreföll det som något av en västgötaklimax. Framför allt då de andra heliga som låg och rökte hasch på sina järnsängar frågade om vi inte kunde skaffa dem litet bättre hasch. Här fanns ingenting av mer kristen helighet – snarare verkade det som om A-laget hade samlats vid det lilla templet. Dottern blev till och med upprörd, hur kunde jag ens tänka på att intervjua någon som så uppenbart bara utnyttjade sin så kallade helighet för att få gratis mat och hasch? Nog var det väl också min egen inställning, men det hade känts lite fånigt att inte göra ett nytt försök.

Vi kom i alla fall tillbaka nästa dag och då var stämningen helt annorlunda. När vi kom till den lilla vägkorsningen behövde vi inte ens fråga om Rajinder Nath var i sitt tempel någon kilometer därifrån. För idag var stämningen helt annorlunda, ljuden var dämpade och människorna gick med en helt annan svikt i stegen. Jag tror det var första gången i mitt liv jag varit med om att en enda människas inflytande var så lätt att se på flera kilometers håll. Jag försökte själv förklara det med att nu blev väl kommersen bättre eftersom han fanns på plats. Vi väntade oss alltså att finna stora människomassor på väg mot templet, men detta var en vanlig vardag och när vi kom fram upptäckte vi att templet verkade lika övergivet som det gjort dagen innan. Men Rajinder Nath hade kommit tillbaka och stod där och gungade i den lilla gunga han har under mellangärdet för att kunna stå och sova.

Lydnaden avgörande

Sadhun är en ung man, inte mer än 28 år gammal, och innan han blev en helig man hade han ett litet lantbruk som han klarade sig bra på. Så fick han i en dröm se Vishnu, men han vägrar att tala om varför han sedan känt sig tvingad att stå upp. För Indiens sadhus är det emellertid en vanlig upplevelse att guden ger dem en uppgift som verkar meningslös – precis som i de me-

deltida klosterordnarna är det lydnaden som är det viktiga. Han klagade mycket över smärtor i fötterna som svullnat av att aldrig få vila, men han ville inte berätta om vare sig sin gud eller sin religion. Det får bli en sak mellan honom och Gud.

Men han har gjort intryck till och med på indierna. Varje söndag kommer tusentals människor till det lilla templet med sina gåvor av grönsaker, frukt, blommor och pengar. De flesta pengarna går till hasch för de heliga männen ser ingen skillnad på haschruset och gudshängivenheten.

Baba Rajinder Nath håller inga predikningar, han har inga råd att ge och han delar inte ut allmosor. Frågar man honom varför han alls blivit sadhu har han inget svar att ge. Möjligen håller han med de andra "heliga" där om att han är i templet för att vakta en helig plats. Frågar man vad det betyder att någonting är heligt, så finns det inget svar att ge till den som tror att frågan ens kan ställas.

Totalt annorlunda

För för den verkligt religiöse är religionen någonting *totaliter aliter*, någonting totalt annorlunda som inte kan uttryckas i ord eller förpackas i plast och utminuteras inom New Age. En sadhu som Rajinder Nath har ingenting att predika, han står bara under ett träd ute på den solsteka slätten och gungar sakta fram och tillbaka med ett litet leende i mungipan.

Men det var faktiskt först sedan Rajinder Nath slagit sig ner i Murthal som platsen blev riktigt helig. För sex år sedan fanns det ett stånd på marknaden där man sålde kött. Men de långträdarchaufförer som stannade där och åt kött inom själva den heliga radien råkade snart ut för trafikolyckor. I alla fall berättas det så och det är ett faktum att det inte finns något kött att köpa i hela Murthal.

Det är också ett faktum att Baba Rajinder Nath gör ett djupt intryck med sitt ironiska Kristusleende och att hans helighet inte påverkas det minsta av att han tar en av mina cigarrer och blossar njutningsfullt där han hänger i sin trängunga uppe på altaret.

Det är också ett faktum att det är svårt att beskriva Baba Rajinder Nath utan litet av ett leende. Likaledes är det ett faktum att ingen kan träda in i guruns trollkrets utan att känna närvaron av verklig andlighet och frid.

Som så ofta upptäcker man att andlighet och religiositet inte har det bittersta med mer vardagliga saker att göra. Man vet aldrig var man kommer att finna verkligheten.

Men man känner alltid igen den.

Hälsans Hus

Hälsans Hus i Stockholm har en programverksamhet som påminner om Café Pans. Under våren har det exempelvis pratats om auratolkning, healing med hjälp av färger och kristaller, budskap från en annan dimension, röst- och alexanderteknik, men framför allt har det varit mycket om Martinus tankar. I Hälsans Hus finns också terapeuter i New Age-stil, såsom samtalsterapeuter Ma Stjärnliden, akupunktören Ingvar Mellqvist, rosenterapeuten Karin Kring, naprapaten Evert Kring och uttryckande konst-terapeuten Nadja Gruberg. – Tel 08-41 54 95.

VEDISK HEALING

Healing enligt vediska tekniker ges till behövande människor. Vänligen sänd: önskad hjälp, namn, adress + svarsporto till **Amrita**, Helmfeltsg. 11, 252 40 Helsingborg.

DRÖMVECKA

i Stockholms Skärgård

Drömtolkning och självkännedom
med **Louise Minerva Frostegren**.

Vecka 21, 24, 37. Ring 08-82 21 99 för prospekt.

I Krishnarörelsen

Lotta Danielson

Saravan är gift och kommer från Australien. Hon arbetar också i BBT och vi sitter i samma rum. Hon pratar nästan perfekt svenska men tycker inte om att göra det, så vi pratar alltid engelska.

"Jag hatar svenskar," säger hon. "Svenskar är så opersonliga. Bryr sig inte. Det tycker Vishnupad också. Ja, det pratar han ofta om på sina föredrag."

Det bor inte så många svenskar på Korsnäs. Några finska flickor, tyska män och enstaka personer från andra länder. Alla talar engelska. Föredragen hålls på engelska. Engelska är ju Vishnupads språk.

Jag ber på engelska. Det känns mer naturligt, som att prata med Vishnupad direkt. Lakshmi säger ofta till mig att jag måste "utveckla mitt förhållande till den andlige mästaren, för att bli en stark hängiven". Därför har jag ständigt en inre dialog med min guru på engelska, eller på "iskonska" – en otrolig blandning av svenska, engelska och sanskrit – som vi svenska hängivna talar. Även den engelska vi talar består till största delen av sanskritord och speciella ISKCON-uttryck.

En gång blir Vishnupad rasande på oss. BBT-chefen, som fungerade som Vishnupads personlige tjänare när gurun var på Korsnäs, åkte iväg någonstans och glömde att lämna över sina arbetsuppgifter till någon lämplig person, vilket fick den katastrofala följden att ingen väckte Vishnupad och gav honom hans rena kläder.

"Höjden av opersonlighet!" skriker vår guru. "Om ni behandlar mig så här, hur skulle ni då behandla Krishna?"

Hela templet darrar inför hans vredesutbrott. Ingen har någonsin sett Vishnupad så upprörd.

Mjölkbilen kör in på gårdsplanen. Chauffören brukar köra upp bakom huset och lämna av mjölken utanför köksingången. Eftersom Vishnupad vill ha

absolut tystnad omkring sig nu, har han låtit spärra av grusvägen utanför sitt fönster med snören för att ingen ska köra förbi. Jag råkar stå vid ett av dem, och när jag ser lastbilens fart skyndar jag mig att lossa på det. Den irriterade chauffören bryr sig inte om snörena, utan kör rakt igenom.

Vishnupad kommer utrusande.

"Försvinn härifrån!" skriker han åt chauffören. Kan ingen se till att den här mannen kommer härifrån? Typiskt svenskar! Ingen hänsyn. Försvinn!"

Jag trycker mig mot murgrönan och försöker göra mig osynlig. Vishnupad ser inte åt mig. Just nu är jag glad att jag inte är en av dem som sköter hans personliga service. Jag vet att Saravan, som lagar hans mat, redan har fått skarp kritik, trots att Vishnupad annars alltid brukar berömma hennes matlagning.

Jag förstår inte alls varför han är så arg, men hur skulle jag kunna förstå en ren hängiven? Han är ju helt styrd av Gud. Jag är fortfarande syndfull och styrs av mina fysiska sinnen.

Naturligtvis kan jag inte förstå.

Egentligen är det nog svårare att vara man.

Alla vet, om någon har problem. Det märks så tydligt. Särskilt på männen. Det är svårare för dem att leva i celibat.

Det går rykten.

"Vet du... den och den... du skulle sett... helt i maya..."

Vi kvinnor.

Vi i vår kvinnovärld.

Männen – munkarna – i sin mansvärld.

Det finns ingen bro. Bara då och då en förskrämd blick, om man frågar något. Som om man tänkte våldta honom.

"Han som är så 'störd'... Den och den är homosexuell... Hur vet du det? Jasså..."

Det finns män som har askgrå hy och

Ur Lotta Danielsons bok "Väg utan skäl" (Aros Förlag, Uppsala).

stora öppna sår på hämlarna. Det finns män som misslyckas med att dölja sin hysteri när en kvinna går förbi. Som om man inte skulle märka.

Viskningar i natten. En guru – han som var andlig mästare i Australien – föll ned med en man. En stor skandal. Hur är det möjligt? En guru ska ju vara helt ren. Och med en annan man? Av allt otänkbara är det nog det mest otänkbara.

Jag ser aldrig mig själv i spegeln. Vad skulle jag göra det för? Klart att jag använder spegeln när jag ska sätta tilaka i pannan, men det går så fort. Det är maya att studera sin kropp som om det var något särskilt med den. Jag trivs utmärkt med att vara oattraktiv, att strunta i mitt utseende. Jag växte ju upp på 70-talet. Man skulle vara radikal och grupp 8. Kvinnor som reste sig upproriskt ur kåldolmar och babybajs och andades ut med magen. För makten och härligheten. Vi kvinnor är starka. Vi kvinnor behöver inte männen.

Kvinnan var ett utnyttjat sexobjekt. Ordet "hemmafru" blev ett skällsord.

Ensam är stark.

Ensam kvinna är stark.

Enade vi stå.

De skäggprydda velourmännen strök längs väggarna som stryktåliga hundar.

Samtalsterapi och primalskrik.

Mitt i 70-talets tonårskris och könskamp växte vi som föddes på 60-talet upp. Biprodukter av flower power-epoken, den fria uppfostran och samhälls-tillvända barnprogram.

Och det var vi som skulle lösa föräldragenerationens problem.

Lotta Danielson

En hängiven ska aldrig visa sig naken inför en annan hängiven. Man ska aldrig visa sig naken, för man är aldrig ensam. Mer än 30 miljoner halvgudar ser oss hela tiden.

Fast ibland, i duschen, blir det så. Vi är ju så många och har alltid så bråttom, får trängas för att hinna.

Vi är ju ändå kvinnor allihop. Så fula. Människokroppen är ful. Människokroppens behov är äckliga. Nakna lår, magar och bröst.

Helt ointressant.

Tanken på homosexualitet är så löjlig. Vi kvinnor lever i vår kvinnovärld. Vi har det inte lika svårt som männen. Det finns inga spänningar mellan oss kvinnor. Kanske för att vi vågar prata med varandra. Öppna oss för varandra. På ett sätt som männen inte kan. Därför är det lätt för oss att inte bekymra oss över sex. Vi ger varandra mänsklig värme som är helt fri från fysisk åtrå. Vi är flickor, mödrar, döttrar, vänner, men mest av allt systrar.

Ja, det är säkert svårare att vara man.

Det är skönt att leva i celibat. Jag tänker aldrig på det som något "offer". Det är bara så självklart att aldrig tänka på sex. Sex är äckligt. Det finns inga bilder i mitt huvud.

Fast ibland känner jag den.

Den där känslan.

Och skåms varje gång. Jag tvingar tillbaka den. Man lär sig. Det går fort över. Det gäller att inte låta den dominera. Bara vifta bort den. Jag bestämmer själv om jag vill bli fri från mina materiella band eller ej. Ska jag bli fri så finns det bara ett sätt. Och det vill jag ju. Det är det jag är här för. Det är vansinnigt att låta sig styras av sin materiella lusta. Det gör bara djur. Och människor som är lägre än djur.

Människor som vi föraktar.

Människor som är i maya.

Men ibland kan jag inte låta bli att sakna. Inte sex, men män. I hela mitt liv har jag haft många manliga vänner. Det är omöjligt här. Man kan inte vara vän med en munk. Man får ju aldrig se en man i ögonen, aldrig prata med en man – om man inte absolut måste – och då aldrig ensam.

Måste vara kysk. Så mycket prat om att man inte ska identifiera sig med kroppen, men aldrig en chans att glömma att man är född till kvinna!

Ibland begär jag misstaget att tro att de gifta männen kan vara mina vänner. Kanske för att de tror det själva. Att de inte kan bli "störda" eftersom de redan har någon. De har inget emot att prata, skämta, skratta. Ibland. Men om de plötsligt blir störda – då är det mitt fel. Jag, som är van vid killkompisar har ju

aldrig sett någon av dem som något annat än en vän. Det är inte min mening att göra dem störda. Jag är ju inte ens intresserad.

Det finns bara en som är mitt dåliga samvete. En som jag hoppas... kanske någon gång... Jag vet inom mig... vi bara hör ihop, liksom... Jag vet att han... det ser jag på honom.

Och han vet att jag vet. Håller ibland föredrag för att värja sig.

Varför tittar han på mig hela tiden? Konstigt att ingen annan märker det. Eller gör de det?

Tanken på sex är bara omöjlig. Förälskad som en liten flicka. Skulle aldrig kunna tänka mig. Han och jag... nej aldrig... inte sex...

Vad gör de som är gifta? Hur pratar de när de är ensamma?

Prata.

Kontakt.

Det är väl bara det. Och en axel att luta sig mot. Ibland. Någon att höra ihop med.

Nej, inte sex. Jag är helt i maya. Hur kan jag!

Fast jag är inte ensam om det. På något sätt är det i alla fall en tröst. Att alla kvinnor utan undantag drömmer om någon.

Det bara är så.

Det är väl därför som vi kvinnor är mindre intelligenta. Vi kan inte låta bli att fästa oss vid någon.

Kvinnan är nio gånger mer lustfylld än mannen. Men det är inte sex vi drömmer om. Det är samhörigheten. "Min man" säger de gifta kvinnorna. De diskar sina mäns tallrikar. Åter deras rester. Stryker deras kläder. "Prabhu" – mästare – kallar de sina män.

Tjänar dem ödmjukt. Som indiska kvinnor.

Ser aldrig åt någon annan. Låter mannen styra.

Han vet ju ändå bäst.

Men kvinnan tillhör gurun mer än hon tillhör sin man. Barnen tillhör gurun mer än de tillhör sina föräldrar.

Vi är alla gurun barn. Vi är alla gurun redskap.

Han är viktigast.

Naturligtvis.

Lotta Danielsons "Väg utan skäl" kan köpas direkt från

Aros Förlag
Danmarksby

755 98 Uppsala

Tel 018-32 62 80

Pris 98:- + porto

SE MÄNNISKAN

O, denna väldiga glädje som uppstår i mig när någon betraktar mig genom Människoögon! När någon ser vem jag är utan att fastna vid skalet.

*

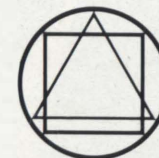
Äntligen har jag fått veta vad en gudsgenomandad Människa är.

Uppmärksamheten är hennes säkraste tecken. Godhetens närvaro smälter mitt hjärta när hon närmar sig mig. Hennes klädnad är sanning.

Birgit Cars

Birgit Cars har givit ut två diktsamlingar på eget förlag. Till en människa, 1983, och Tilltal, 1987.

Hennes adress är:
Beckhemsvägen 42, 573 42 Tranås
Tel 0140/195 53

Vad är Rosenkorset?

LECTORIUM ROSICRUCIANUM, Det Gyllene Rosenkorsets Internationella Skola förmedlar i vår tid den Universella befrielseläran, om Transfigurationens process. Denna skola vänder sig till de människor som känner att det förutom den kända världen måste finnas något annat, och som längtar efter detta Gudomliga andra. För dessa visar LECTORIUM ROSICRUCIANUM en praktisk väg som först leder till djup självkänedom, till en upplevelse av vårt jagbundna medvetande som binder oss till materien och sätter gränser för vår frihet.

Information om Rosenkorsets Lära och Mål kan fås genom:

LECTORIUM ROSICRUCIANUM
Bergsrådvägen 92
121 58 JÖRHANNESHOV

LECTORIUM ROSICRUCIANUM
Landshövdingegatan 11
431 38 HÖLNÄDAL

Vad är personlighet?

Några tankar och utblickar av Alf Ahlberg

Foto: Lennart Isaksson, Pressens Bild

Miljöförstöring, nedsmutsning, utplåning – se där de stora problemen som människan av idag har att brottas med och som hon via press, radio och TV matas med och ältar. Men alltför sällan hörs röster om den allra innersta miljöförstörelsen, den som berör människans själ och själsutveckling. Trots att den inre, den själsliga miljöförstörelsen är ett kanske

ännu större problem.

Om det tekniserade samhälle vi lever i idag får utveckla den målsättning det har, så kommer det att innebära om inte precis människans fysiska död så i varje fall hennes själsliga död och förintelse. Hon blir bara en kugge i ett stort maskineri som snurrar fortare och fortare och blir finare och finare – utan någon egentlig mening och utan mål.

Tekniken har gått framåt oerhört, men människan har stått stilla i sin själsliga utveckling. Nutidens människor är egentligen bara "en samling upplysta barbarer" som frenetiskt arbetar på sin egen undergång.

Vi lever med andra ord i en tid som nivellerar mer och mer. De gamla originalen var kanske kufiska men de satte färg på livet – de börjar nu försvinna alltmer. Det är en skriande brist på *personlighet* i vår tid. Det sammanhänger med hela den nivellerande atmosfär som massmedia säger oss vad "man ska tycka".

Om någon frågar mig: vad är personlighet? så kan jag inte definiera det men jag kan säga att vissa människor är mer utpräglade personligheter än andra. Det är lättare att säga vad en personlighet *inte* är – det är att inte vara ett "man", att inte tycka och tänka som alla andra därför att man *ska* göra det utan ha en egen position. Att vara en personlighet är med andra ord att vara sig själv.

Personlighet har med själens hälsa att göra. Personlighet bygger på en sund, hälsosam utveckling av själslivet. I vår uppfostran ända från barndomen lägger vi så liten vikt vid det sköna, den estetiska odlingen. Därvid snedvrider vi på något sätt hela vårt själsliv. Pär Lagerkvist säger på ett ställe: Vi lever i en tid då intelligens så enfaldigt övervärderas.

Själsutvecklingen i vår tid är snedvriden och ensidig – om den nu överhuvudtaget existerar. Dels har den en tyngdpunkt på intellektet och sedan en inriktning på tidig specialisering. Teknikern ser allt ur teknisk synpunkt, sociologen allt ur sociologisk synpunkt osv. Att överblicka det hela blir allt svårare därför att livet samtidigt som det nivelleras också specialiseras. Det blir brist på helhetssyn, brist på person-

lighet, brist på överblickar över livet.

Detta innebär bland annat att vi borde ha ett starkare samband mellan kropp och själ, det är helt obestridligt att det finns ett mycket starkt samband. Jag brukar opponera mig mot att man skiljer så mycket på kropp och själ. Så länge vi lever vårt kroppsliga liv är kropp och själ oskiljaktiga helt enkelt. Människan består av själ/kropp eller kropp/själ – vilket man vill säga. Detta är ju egentligen bara ett konstaterande av fakta.

Den människa som kan sägas vara en personlighet lever i nuet. Hon lever rikt, hon har lärt sig konsten att drömma, längta och känna. Både när hon i sin själ/kropp är riktigt glad och när hon är sorgsen. Eller när hon är entusiastisk för något, när hon upplever det vackra i naturen, i konsten, när hon tar del av de stora tankar som människor har tänkt, filosofernas tankar, det sköna i dikt och musik – då lever hon! Det kallar jag att leva i nuet, ett nu som ska vara laddat med både förflutet och framtid. Minne och hopp ska finnas där, längtan och drömmar likaså. Allt ska förtäas i nuet.

Livet är ju i varje sekund ett enda stort under, uppfyllt av de mest otroliga ting: solljus och månsken, skogssus och fågelsång, glidande skogar och skiftande dagar, blommor och markens djur och undret över alla under – människobarn. Men vi upplysta nutidsmänniskor tror ju inte längre på under. Solen och månen kan på sin höjd avlocka oss ett förstrött intresse, när de är för mörkade. Hur många av oss känner något av den stillsamma och andäktiga lyckan inför vad Karlfeldt kallar "dagens benådade furstliga ljus", som vi ständigt har omkring oss?

Ge akt på och lär av ett litet barn. Se hur dess undrande blickar lever och lyser, hur det av intresse av de minsta ting gläds och sörjer med dem, har förmågan att intensivt leva i ögonblicket. Ty leken är en allvarlig sak, så allvarlig att Schiller påstår att "människan är endast helt och fullt människa när hon leker".

Om någon frågar mig: är du filosof? så svarar jag: Det beror egentligen på vad man menar med filosof. Om man menar en person som tänker nya, stora, djupa tankar så är jag inte filosof. Jag har sett som min uppgift att ta del av och i begriplig form förmedla de stora tankarnas tankar. Rent allmänt ligger det i ordet filosofi – av grekernas philosophia: kärlek till vishet – att vi alla är filosofer. Kärlek

till vishet är också längtan efter vishet. Vi längtar väl alla efter svaret på frågan om livets mening, efter vishet i största allmänhet.

Om nutidsmänniskan kan man säga att hon är klok, slug, intelligent, vad ni vill, men hon är inte vis. Ty visdom har något med känslor och viljelivet att skaffa. Det finns en hemlighetsfull släktskap mellan det sanna, som har med det intellektuella livet att göra, det goda som har med viljelivet och det sköna som har med känslolivet att göra. De ingår alla i det odefinierbara något som vi kallar visdom.

Alltför många människor lider idag av en själslig blindhet som gör deras liv tråkigt och ödsligt. De söker allehanda flyktvägar eller blir griniga kverulanter. Det moderna livet medför en ökad spänning på allt fler människor och en vanlig flyktväg blir då narkotika eller "lyckopiller" av allehanda slag. Andra åter blir arbetsnarkomaner – de liknar cyklar, som endast kan hålla sig upprätta så länge de är i gång. De rusar från det ena arbetet till det andra och tror gärna att de uträttar mest, när de ständigt är i farten. Men det är ett kapitalt misstag.

Det "kontemplativa" och det "praktiska" livet står alls inte i motsats till varandra – de kompletterar varandra i livets naturliga rytm på samma sätt som ut- och inandningen. De människor som uträttat mest i världen har i regel inte varit de som ständigt haft brått. I en dikt ger Hjalmar Gullberg oss rådet: Gå ofta för dig själv och lär dig tåga, om du vill slutas i vår broders famn!

Vi bör med andra ord söka vad jag vill kalla "den vitala tystnaden". Det gäller framför allt dem som i denna larmande och splittrande tid söker bevara sitt jag, sin personlighet så hel och samlad som möjligt. Det är mer aktuellt i vår nutida västerländska värld än någonsin – men också svårare än någonsin att följa.

Ty vi kan inte vrida klockan tillbaka, vi måste på något sätt anpassa oss till utvecklingen. Dit hör i hög grad "konsten att tåga", att mitt i larmet och stressen som ständigt hotar att driva oss hit och dit som löv för vinden, splittra oss och därmed åstadkomma ett slags inre upplösning, kunna nå fram till inre ro och samling. Det är förvisso en svår konst, som liksom alla andra konster måste läras genom flitig övning.

Vila och avspänning kan väl någon gång vara att anbefalla. Men att tex slöa på en badstrand några veckor för

ALF AHLBERG, publicist och folkbildare, mest känd som rektor vid Brunnsviks folkhögskola (1932–1959) och föredragshållare i radions barndom, var utan tvekan en av sin tids stora kulturpersonligheter. För generationer studerande är han känd som författare till "Filosofins historia" m fl böcker. Under sitt 86 år långa liv (1892–1979) hann han skriva mycket, bl a ett femtiotal böcker, och tala mycket. Det finns inte mycket bevarat av vad han yttrade offentligt men av "Alf Ahlbergs bibliografi" (av Åke Liljestam, Stockholm 1982) finns möjligheter att överblicka hans vida författarskap. Alf Ahlberg var ytterst mångsidig, behärskade filosofi, psykologi, pedagogik, historia, litteraturvetenskap, politik och samhälle.

Helt nyligen har en biografi om Alf Ahlberg utkommit. (Kjell Krantz: *Filosofen i exil*.) I den betecknas Alf Ahlberg som "filosofen som kom för sent". Man erkänner att "hans receptivitet var enorm, hans produktivitet förbluffande" men konstaterar att Ahlberg var en etablerad filosof då filosofin inte som förr var samhällets andliga centrum utan förvandlad till ett yrke bland andra.

Texten här intill är sammanställd av Arne Algard, f d redaktör på Tidskrift för Hälsa. Den utgörs av axplock ur artiklar och intervjuer som publicerats i Tidskrift för Hälsa under flera år.

att så på nytt stiga rakt in i den nedbrytande spänningen är knappast något radikalt mot stress utan i grunden bara en tillfällig och väl stundom nödvändig flyktväg.

När jag talar om avspänning, tystnad, vila menar jag något helt annat. Jag menar den inre samling, som vi alla behöver för att ladda upp oss till dagens gärning och som vi om möjligt borde unna oss och öva oss i även mitt under den.

Vad vi bättre än någonsin behöver är "den vitala tystnaden". Vad är det då som egentligen sker i den? Jo, något i samma stil som när du städar i ditt rum eller på ditt skrivbord och skaffar dig en god och trivsamt arbetsmiljö. Det sker en utvädring av allt det damm som samlar sig i själen, ett slags inre reningsprocess. Man får ett riktigare sinne för proportioner – små ting som

ibland kan irritera oss våldsamt sjunker undan i stillhet. Väsentliga ting träder fram i deras ställe.

Men viktigare än detta är att de olika impulser och krafter i vårt själsliv som ofta befinner sig i konflikt med varandra samordnas till ett harmoniskt helt. *Verklig vila består inte i slöhet utan i den energifyllda ron.* De gamla medeltida mystikerna kallade detta energiladdade tillstånd av samling och stillhet för "vilan i Gud". Goethe, en av de mest verk samma människor vi känner, har upprepade gånger använt samma uttryck. Men det är ju inte nödvändigt att röra sig med religiösa termer och föreställningar för att förstå den vitala betydelsen av detta tillstånd av inre harmoni, av fred med sig själv och med omvärlden.

Vill man uttrycka sig en smula paradoxalt skulle man kunna säga att vårt själsliv arbetar bäst när det (skenbart) är i vila. På det området som på så många andra områden har vi västerlänningar mycket att lära av Österlandet. Där har ju sedan gammalt "meditationen" spelat en väsentlig roll och av Indiens vise betraktats som lika nödvändig för det själsliga livets sundhet, styrka och växt, som andningen för det kroppsliga. Möjligen har de rätt som hävdar att Österlandets metoder inte passar för Västerlandets människotyp. I så fall måste vi utarbeta vår egen teknik, olika för människor av olika läggning.

Huvudsaken är att vi just med hänsyn till vårt moderna livs starka spänning bättre än någonsin behöver "den vitala tystnaden". Det var detta som föresvävade Dag Hammarskjöld, när han i FN-byggnaden lät inreda ett särskilt meditationsrum, helgat åt tystnaden. Man undrar ibland om inte den dystra storpolitiken skulle fått ett annat utseende, om det kommit bättre till användning. Men alla behöver vi i dagens gåring *den vitala tystnaden* för att skänka oss sundhet och styrka att verka så länge dagen varar.

Osho död

Gurun Osho Rajneesh, f d Bhagwan, är enligt en tidningsuppgift död. Han avled i slutet av januari i sitt hem i Poona, Indien efter en hjärtattack. Själv ansåg Osho att han förgiftades medan han satt i fängelse i USA för några år sedan, så att hans kropp blev förstörd.

Samband mellan ESP och jordens geomagnetiska aktivitet?

Fastän det finns goda vetenskapliga stöd för existensen av ESP, har ingen kunnat förstå varför ESP fungerar ibland, men inte alltid. Forskarna Michael Persinger och Stanley Krippner har nu lagt fram en förklaring. De menar att det kan vara så att ESP fungerar bäst när jordens magnetiska aktivitet är låg – *kanske* på grund av att ESP fungerar med hjälp av lågfrekventa elektromagnetiska vågor.

Jordens elektromagnetiska aktivitet varierar, bland annat beroende på solaktiviteten.

Persinger och Krippner har tittat på kända ESP-undersökningar och den elektromagnetiska jordmagnetismen vid den tid de utfördes och funnit ett klart samband. När undersökningarna gav positivt resultat, var jordmagnetismen låg. Vid hög jordmagnetism lyckades försöken sämre.

Persinger och Krippner understryker att deras resultat inte måste tolkas så att ESP överförs elektriskt. Förklaringen kan vara att låg geomagnetism ökar hjärnans sensitivitet.

Källa: Brain/Mind Bulletin, januari 1990.

Telepati finns

I vårt kära broderland Norge har det startats en skeptikerförening med namnet Skepsis. (Dess medlemmar är tydligen inte nöjda med den norska skeptikerorganisation som redan finns, Norsk Intitut for Vitenskapelig Forskning og Opplysning.) En av initiativtagarna, Erik Tunstad, en ung biolog och journalist på Populär-vitenskapelig Magasin, intervjuas i tidningen Humanist nr 1, 1990. Han räknar upp en del företeelser som han tydligen vänder sig mot, bland dem telepati.

I den amerikanska tidskriften Brain/Mind Bulletin, februari 1990, publiceras ett brev från en beteendeforskare, Charles Wallach, PhD, som berättar om telepatiforskning som han för 20 år sedan bedrev tillsammans med några kolleger. De var i början hårdnackade skeptiker och såg som sin uppgift att en gång för alla bevisa att telepati inte finns. Men efter ett par månaders

forskning stod de där med odisputabla bevis för telepatins existens. Nästa uppgift blev då att visa att telepati är ett naturligt fenomen. De lokaliserade förmågan till ett visst område i hjärnan.

Forskarna fann bland annat avgörande bevis för att alla normala babies har en telepatisk förbindelse med sin moder från åtminstone femte eller sjätte havandeskapsmånaden. Förbindelsen upphör i allmänhet när barnet är ungefär 18 månader gammalt, vid tiden när den verbala förmågan börjar utvecklas.

Forskarna drog slutsatsen att den telepatiska förmågan står i överlevandets tjänst, och det är orsaken till att den har utvecklats.

Utbildning i den nya tidsåldern

Denna bok av Alice A. Bailey ger en vision av en utbildning vars mål och metoder står i samklang med den uråldriga visdomens kosmologi och människosyn. Grunden för denna nya utbildning är att föräldraansvaret ges en djupare innebörd. Föräldrarna måste helt enkelt se sina barn som fria själar som inkamerat för att lösa en speciell själsförankrad utvecklingsuppgift. Ett synsätt som innebär att barnen måste visas det slags respekt som gör att de från början kan växa utifrån sitt eget centrum.

Barn som på detta sätt får växa upp i en kärlek som respekterar dem som fria själar får den start i livet som gör att de inom det nya utbildningssystemet kan utvecklas till integrerade och själsstyrda personligheter.

Boken erhålles enklast genom förskotts-
betalning av 102:- till 43 58 04-0.

Stiftelsen Tibetans Bokfond
Box 220, 142 02 Trångsund

DR B TAMMAM, PhD

International Registered
consultant. Psychologist
Psychotherapist.
Spiritual (NFSH, ISF, UCH)
colour, magnetic,
contact & absent healing.

**A special interest:
hair problems**

57 Buckmaster Hse,
Holloway Rd (opposite
Johns Brothers)
London N7 9SB

Tel: 609 6305

Homeopatisk medicin verksam

Den ganska hätska vetenskapliga striden 1988 mellan den franske forskaren Jacques Benveniste och hans medarbetare å ena sidan och den brittiska vetenskapliga tidskriften Nature å den andra riktade den vetenskapliga världens blickar mot homeopatin. Nu har nya undersökningar av homeopatisk medicin gjorts. I den ansedda brittiska medicinska tidskriften British Medical Journal publicerades 5 augusti 1989 en undersökning utförd vid St. Bartholomew's Hospital i London, vilken ger stöd åt homeopatin. Forskarna E. C. Huskisson, Paul Turner och Peter Fischer testade 30 patienter med en reumatisk sjukdom. Patienterna hade också undersökts av en homeopat som hade rekommenderat en viss homeopatisk medicin.

Patienterna fick dels den homeopatiska medicinen, dels placebo (dvs man lät patienterna tro att de fick en verksam medicin) vardera i en månads tid. Varken patienterna eller läkarna visste, när den ena eller andra medicinen gavs. Undersökningen gjordes alltså som ett så kallat dubbelblindtest.

Det visade sig att patienterna blev signifikant bättre, sedan de fått den homeopatiska medicinen, i jämförelse med placebo. Möjligheten att slumpen åstadkommit resultatet var mindre än en på tusen.

Många tidigare undersökningar har gett positiva resultat, men homeopatin har ändå inte vunnit erkännande i den medicinska världen, mycket beroende på att den nutida medicinen inte kan förklara resultaten – annat än som följd av fel begångna av forskarna eller av placeboeffekten (när patienten tror att en medicin är verksam, så har den ibland också en viss verkan).

I tidningen Lancet, 22 april 1989, tog man upp resultatet av en stor fransk dubbelblindundersökning (149 läkare och nära 500 patienter deltog) där influensavirus framgångsrikt bekämpats. Lancet beskrev undersökningen, publicerad i British Journal of Pharmacology (27:329-335) och kommenterade det uppnådda resultatet i positiva ordalag utan att nämna vilken substans som hade använts, men gjorde till sist det överraskande tillkännagivandet: "Låt nu koden avslöjas – den aktiva behandlingen var en homeopatisk medicin."

Källa: Brain/Mind Bulletin september 1989.

Örjan Björkhem: Provokation

Nu har Expressen återupptagit sin klappjakt på alternativmedicinen. Samme professor dyker upp igen och upprepar att den svenska alternativmedicinen tagit död på sex svenskar under fem år – sällan genom sin behandling utan oftast genom underlåtenheten att hänvisa patienterna åt annat håll.

Skall vi bli upprörda? Ja, det borde vi verkligen bli. Det är alltid någonting fruktansvärt när en människa dör på grund av terapeutens felbehandling. Och personligen tycker jag att lagen borde bli åtskilligt strängare så att man kunde på riktigt allvar klämma åt misslyckade terapeuter. I civiliserade länder kan terapeuterna sättas i fängelse för sådana här saker.

Så visst är det förfärligt, men det är ändå oerhört svårt att bli upprörd. För visserligen har Sverige – till skillnad från situationen i civiliserade länder – inga siffror på hur många som dör av den vanliga sjukvårdens behandling. Men vi vet att det rör sig om *hundratals* människor varje år – inte en om året som siffrorna enligt den upprörde professorn skulle vara för alternativmedicinen.

Vi vet också att minst 15 procent av de totala sjukvårdskostnaderna i Sverige går åt för att betala vård och behandling för så kallade "iatrogena skador" – det vill säga skador som åstadkommit av själva behandlingen. Hur många miljarder det motsvarar vet jag inte. Men jag vet att Socialstyrelsen aktivt förhindrar åtgärder för att komma till rätta med det ständigt ökande antalet iatrogena skador.

Vi vet att den läkare som bevisligen lät en patient törsta ihjäl – bara för att han var gammal – inte ens åtalades. I normal rättskipning är detta ett mord. Men inte i svensk rättskipning där lagen inte gäller på sjukvårdsområdet.

Sedan kan man ju fundera över

om man skulle räkna in alla de människor som faktiskt dör i vårdköerna. Det sker i ett av jordens rikaste länder och detta anses inte värt ens en axelryckning. Dessa värdköer beror inte alls på någon brist på resurser. Vi råkar ha världens dyraste sjukvårdskostnader i en sjukvård som blir allt mer ineffektiv. Fast vi har råd att göra åtskilliga glamorösa hjärttransplantationer där den eventuella nyttan för patienten är ytterst dåligt bevisad. I princip handlar det om att doktorn försäkrar patienten att utan ett nytt hjärta så dör du. Och det är klart att patienten tror på det, men ännu har inte den eventuella längre överlevnaden visats tillfredsställande.

Under tiden får gamla människor förvandlas till vårdpaket för att de inte kan få höftoperationer. Ibland får de ligga i sängarna hela dagen för att det inte finns "resurser" att ge dem ett människovärdigt liv. Emellertid klarar man det i andra länder för halva kostnaden.

Nu är det visserligen så att om professors utredning inte hade haft stöd av Socialstyrelsen, så hade den aldrig kunnat tas på allvar eftersom den enligt redogörelserna helt bygger på skvaller.

Men i princip måste det vara riktigt att också alternativmedicinen leder till skador. Sådana uppstår i all sjukvårdsverksamhet. Och de borde alltid leda till konsekvenser för den terapeut som felbehandlar sina patienter.

Själv ser jag dock en enorm skillnad mellan skador som uppstår på grund av terapeutens okunnighet och de som är ett direkt resultat av ohöljd cynism och medvetna felbehandlingar.

Men de kloka herrarna på Socialstyrelsen har ju lärt sig att om man sitter i glashus skall man kasta sten när det börjar se för otäckt ut därinne.

Det försvårar nämligen insynen.

Uti profeternas namn!

Björn Ericsson (Ismail)

Islam uppstod på 600-talet i städerna Mecka och Medina genom profeten Muhammed (570–632 e Kr). "Guds välsignelse och frid vare med honom". I uppenbarelsen mottog han genom ängeln Gabriel Guds Ord, som samlades till islams heliga skrift Koranen (recitation/uppläsning) under profetens livstid. Orden islam, muslim och salam har samma rot SLM som har grundbetydelsen fred; islam är religionen, muslim dess trosbekännare och salam – fred – är ett hälsningsord (jfr hebr shalom).

Om profeten Muhammed råder det delade meningar i västvärlden. I inledningen till sin översättning "Koran" såg sig Konsulat-Sekreterare vid Kungl. Konsulatet i Marocko Fredrik Crusenstolpe år 1843 föranlåten att avge följande deklaration:

"Om dessa blad ej visa den Arabiske lagstiftaren så stor som någre förmenat, eller så brottslig som andre trott sig kunna förvänta, är det icke författarens fel: han har ej varit ledd hvarken af förkärlek, eller hat. Vid betraktande af en så mäktig revolution som den hvar till Muhammed var ett verktyg, höjer sig tanken med en häpen undergifvenhet till alltings Upphof; och människan själf synes alltför obetydlig att förtjena hvarken loford eller förbannelser."

Till att börja med uppfattades inte islam som en ny religion av de bysantiska kyrkofäderna utan som en kättersk kristen sekt som förnekade treenigheten och förkunnade tron på En Gud. Den nya läran spred sig emellertid mycket snabbt och var efter några få årtionden en maktfaktor i Mellanöstern. Under medeltiden försökte man på kristet håll bryta den dominansen med korståg.

Ungefär samtidigt bildades det Ottomanska riket som kom att bestå i drygt 500 år och som tidvis behärskade hela Medelhavet med sin flotta. I västvärlden

den försökte de kristna bemöta den nya läran med påståenden om att Muhammed var en falsk profet (pseudoprofet) som förkunnat en irlära han själv hittat på.

I Koranen nämns Muhammed endast på några få ställen. Han kallas där för Guds sändebud, profeternas insegel och en gång för Ahmed (lovprisad). För att råda bot på den bristen började muslimer på 700-talet uppteckna hörsägnen (hadith) om vad Muhammed sagt och gjort, hur han såg ut osv. I Crusenstolpes inledning finns följande beskrivning av hans utseende:

"Hans kroppsliga gestalt beskrifves sålunda af Ali själf: han var af medelmåttig storlek och starkt byggd; hade ett stort Hufvud, slätt hår, svarta ögon, tjockt skägg, rödlätt hy och rundt ansigte; samt halsen hvit och jemn, som polerad silfver."

I dessa hörsägnen ingår också legenden om hur Muhammed mottog sin första uppenbarelse från ängeln Gabriel i en grotta, hur han företog en himmelsfärd osv.

Av legenderna kan man få ett intryck av att Muhammed var ett halvt gudomligt väsen. Det strider i så fall mot Koranens anda och bokstav; profeterna var människor som anförtroddes gudomliga uppdrag från tid till annan – jordvarelser och inga luftandar. Ur Crusenstolpes Koran 2:130 hämtar vi följande:

"Säger: vi tro på Gud, och det som blifvit nedsändt till oss, och det som blifvit nedsändt till Abraham och Ismael och Isaak och Jakob och Israels stammar; och det som blef gifvet till Mose, och till Jesum, och det som blef gifvet till profeterna, från deras Herra: vi göra icke åtskillnad emellan någon af dem, och Honom äro vi undergifne."

I Koranen står inte angivet hur det islamiska väldet bör styras efter profetens bortgång. Det lämnar fältet öppet

för såväl monarki som republik. "Guds riket öfver himlarne och jorden, och hvad som är uti dem; och Gud är allsmäktig." (5:120). Muslimerna är delade i två block – ca 80 procent sunniter som anser att profetens ställföreträdare/khalif skall väljas och 20 procent sjiiter som håller på ärftlig succession. De tre första khaliferna var folkvalda: Abo Bakr, Omar och Othman. Den fjärde, Ali, var Muhammeds kusin och måg, gift med hans dotter Fatima.

Inom sija (Alis parti) vimlar det av sk ättlingar till profeten. I texten det iranska ledarskiktet är det vanligt att män med svart turban påstår sig härstamma från Muhammeds dotter Fatima och kusin Ali. Släktforskning skulle säkert ge vid handen att de istället är av turkiskt ursprung. Ett liknande fenomen finner vi för övrigt bland mosaiska trosbekännare. En del tror sig vara släkt med de forntida israeliterna. Deras härkomst kan dock inte härledas längre tillbaka än till 800-talet och en turkisk stam, khazarerna, som antog Mose lag för sitt rike i Sydryssland (13:e stammen, Arthur Koestler).

Det må anföras till de kristnas fördel att de inte anser sig härstamma från Jesus!

Omskärelsen är vanlig bland muslimer trots att den inte står upptagen i Koranen utan i Första Moseboken 17:11: "på eder förhud skolen I omskäras, och detta skall vara tecknet till förbundet mellan mig och eder." Både mosaiska och islamiska trosbekännare ingår i detta Abrahams förbund – judar genom Isak och muslimer genom Ismael. Kvinnlig omskärelse anbefalls dock inte i någon av religionerna utan får anses vara en lokal afrikansk sedvänja.

Även om religiös härstamning ter sig tvivelaktig kan man dock klart konstatera att religiös och kulturell

identitet ofta överförs från föräldrar till barn. Med katolska föräldrar blir man katolik, med islamiska föräldrar muslim osv. Bland muslimer är det vanligt att ge barnen namn efter Muhammed eller några av hans närmaste.

Den senaste tiden har 100 000-tals muslimer i Bulgarien tvingats i landsflykt för att de ålagts byta sina islamiska namn till slaviska. Namn, religiös identitet och personlig integritet är intimt förknippade.

Även bland svenskar som konverterar till islam (oftast i samband med äktenskap) är det vanligt att man tar sig ett islamiskt tilläggsnamn. Konverteringen går till så att personen i vittnets närvaro uttalar trosbekännelsen: "Det finns ingen gud utom Gud, Muhammed är Guds sändebud." Därefter accepteras personen som muslim och får ett nytt namn. Det är också möjligt att erhålla ett intyg på omvändelsen från någon islamisk ambassad.

Trosbekännelsen är det första fundamentet i islam, bönen det andra, skatten det tredje, fastan det fjärde och vallfarten det femte för dem som har möjlighet därtill. Dop, kyrka och präst förekommer inte utan moskén är den plats där man bugar sig i bön och imám kallas föreståndaren, den som står framför och leder den gemensamma bönen. Imám bör den vara som kan Koranen bäst. Så har det varit i 1400 år sedan profeten Muhammeds tid.

Obligatorisk i de dagliga bönestunderna är Första suran i Koranen. Den läses alltid på arabiska och de sju verserna är världens mest lästa text; ca en miljard muslimer läser den var och en minst 17 gånger dagligen. Den innehåller en bön om vägledning som ger ett slags andlig kompassriktning åt muslimen där han står på mattan vänd mot Mecka.

Det är en skyldighet för muslimer att dela med sig av sina tillgångar. Det sker dels genom skatt, dels genom frivilliga gåvor.

Fastan bör iaktas från soluppgång till solnedgång under månaden ramadan.

Vallfarten till Mecka samlar varje år ca två miljoner muslimer från alla världens hörn och stärker samhörigheten.

Muslimer åläggs att avhålla sig från vin, hazardspel och svinkött, utomäktenskapliga förbindelser och tagande av ränta.

Dessa regler kan förefalla enkla men kan vara nog så svåra att tillämpa i ett västerländskt samhälle. Hela försäkringsväsendet bygger på vadhållningsprincipen, krognäringen på spritutskänkning, ekonomin regleras med

Bokens början

Uti Guds namn, den Mildes, den Barmhertiges.
Lofvad vare Gud, verldarnes Herre,
Den Milde, den Barmhertige,
Domedagens konung!
Dig dyrka vi och Dig anropa vi om hjälp;
Styr oss den rätta vägen,
Deras väg, mot hvilka Du varit nådig,
Som icke hafva ådragit sig vrede, och som
ej fara vilse.

(Koran, öfversatt från arabiska originalet af Fredrik Crusenstolpe 1843)

räntesatser osv. Det ställer muslimer ofta inför svåra problem men leder i allmänhet till kompromisser. Inte ens i något islamiskt land tillämpas islams lagar (sjaria) fullt ut. De muslimer som konsekvent försöker leva efter de fem fundamenten och iaktta förbuden hamnar ohjälpligt utanför samhället.

De svåraste påfrestningarna västerländska muslimer utsätts för är förmodligen massmediala "rushdiefikationer", "radioislamologier" och andra tidstypiska fenomen som falskskyltats med islam. Ett annat problem är frågan om ett tongivande khalifat/ställföreträdarskap. Den siste turkiske khalifen avsattes 1924. Sedan dess har det uppstått en mängd islamiska ledare av skiftande valör.

Muslimer är således hänvisade till sin egen känsla, sitt eget förnuft och omdöme. Några auktoritativa riktlinjer finns numera inte annat än i de islamiska skrifterna.

Bortsett från yttre betingelser är islam dock en andlig inspirationskälla för både den enskilde och hela samhället. Tron på Gud, änglamakter, skrifter, profeter, uppståndelsen och förutbestämmelsen på gott och ont ger tillvaron en andlig dimension för dem "Hvilka tro på det osynliga, och iakttaga bönen, och dela med sig af det, hvarmed vi försörjt dem: Och hvilka tro på det som blifvit nedsändt till dig, och det som blifvit nedsändt före dig, och hvilka äro fullt öfvertygade om det tillkommande lifvet". (Koran 2:2–3)

Koranen läses alltid på arabiska av muslimer trots att endast 15–20 procent av dem är araber. Det gör behovet av tolkningar stort. På svenska är vi

lyckligt begåfvade med tre fullständiga översättningar som svarar bra mot grundtexten: Crusenstolpes (1843), Tornbergs (1874) och Zettersteens (1917). Ohlmarks Koranen i sammandrag, som tyvärr fortfarande används i skolundervisning, är däremot helt vilseledande. Zettersteens Koranen kom i ny upplaga 1979 och finns även i pocket.

Islam brukar i massmedia ofta framställas som en för oss främmande religion men genom översättningarna av Koranen och annan islamisk litteratur, som texten Tor Andraes Muhammed, ingår islam i vårt kulturarv.

Flertalet muslimer här i landet föredrar att behålla sin religion för sig själva. De vill inte öppet visa sin religiösa övertygelse eller utmana omgivningen. Inte heller söker de sig till de små församlingar som finns i källarlokalerna för den gemensamma fredagsbönen. För flertalet är islam en inre angelägenhet men de behöver inte vara mindre islamiska för det.

Sufism kallas en fromhetsriktning som inte är avhängig yttre former. Den är vanligt förekommande här i västvärlden och har beskrivits ingående av texten Tor Andrae i Myrtenärgården. Den innebär att en personlig övertygelse kan fördjupas genom eftertanke och begrundan inför tillvarons storhet, enhet och mångfald.

Anm. Björn Ericsson är journalist på Svenska Dagbladet.

Åsa Freij

Stjärnsund växer ut böcker

Stiftelsen Stjärnsund – Sveriges lilla Findhorn – växer och stabiliserar sig. Av programmet för 1990 framgår att verksamheten är intensiv. Till de boende har också sällat sig den engelske författaren och filosofen Norman Stevens, 97 år och uttolkare av en andlig lärare kallad Hilarion, vars undervisning nu också utkommit i bokform. Sedan 1985 driver Stjärnsund också ett bokförlag som heter Resonans. Den senaste utgåvan är "Legenden om Shamballa", skriven av Torkom Saraydarian, född i Mindre Asien. Han har skrivit ett trettiofem böcker, utgivna på ett tiotal språk, baserade på djupa och breda studier i olika former av filosofi och andlig kunskap.

Stiftelsens medlemmar förklarar att de nu efter sex år med tonvikt på kursverksamhet vill fokusera mer på att dela med sig av sig själva och sina erfarenheter av kollektivet. Alla, som kommer på besök, ska känna sig delaktiga i medlemmarnas liv både på det känslomässiga och praktiska planet, förklarar man.

Adress: Stiftelsen Stjärnsund, 770 70 Långshyttan.

Solsökehem

Solsökehem är en hälso- och kursgård, belägen i Broby, Sunnansjö. Den drivs av Solveig Langkilde och Sören Grind. De vänder sig till människor som vill till exempel: få perspektiv på sitt liv, kraft och inspiration att förändra vanor och tankar, komma bort från vardagsstress, uppleva avspänd gemenskap i en generös hematmosfär.

I programmet finner vi, liksom i Stjärnsunds program, spår av Findhorn; bland annat lär Findhornmedlemmen John Talbot ut Livets spel (Game of transformation) i sommar. Man har också en Findhornliknande arbetsvecka, där gäster deltar i vardagssysslor och gemenskap. I övrigt kan man välja mellan till exempel alexanderteknik, självkännedom och "att växa som vuxen".

Adress: Solsökehem, Broby 1187, 770 12 Sunnansjö.

Strandgården

Strandgården är också en plats där människor kommer till insikt och förändrar sitt liv – kanske på ett mer radikalt sätt. Där har många alkoholskadade, drogmissbrukare och kriminella genomgått radikala omvändelser till ett bättre liv. LP-stiftelsen, som står bakom detta vårdhem, där tron och kärleken spelar stor roll, sägs – i alla fall av de drivande själva – vara Sveriges framgångsrikaste vårdställe. Cirka 2 000 personer per år får hjälp. Grundaren heter Erik Edin, som tog sig upp ur rännstenen efter en religiös omvändelse. Man ger också ut tidningen Strandgården.

Erik Edin

Esalen – en vagga för den nya tiden

Norr om Los Angeles finns Esalen-institutet, ett center för den nya tidsåldern, gudomligt vackert beläget, säger de som varit där. Esalen har ständigt kurser i New Age-anda. Man kan under kortare eller längre vistelser delta i allt från massage till esoterisk kunskap, såsom gestaltterapi, healing, zenbuddhism, tai chi, shamanism, drömtolkning, aikido och yoga, läser vi i den tjocka katalogen, där det finns rubriker som Transformation inom psykoterapi och meditation, Lär dig äga din skugga, Vid en vändpunkt – poesi kan hjälpa oss vid kriser, Att förlåta och släppa taget.

Säkerligen är alltihop intressant – men också mycket dyrt. Adressen är Esalen Institute, Big Sur, CA 93920, USA.

Hälsoinstitut Santa Monica

Institut Santa Monica är ett annorlunda hälsohem som är beläget i Kamien Pomorski i Polen, vid Östersjökusten. Det drivs genom ett amerikanskt-polskt-svenskt samarbete inom alternativvården. Från Sverige är bland andra professor Olov Lindahl inblandad. Där behandlas exempelvis candida, en sjukdom som ökar snabbt, men ännu nästan bara uppmärksammas av alternativmedicinare. Santa Monica har grundats av en dr Kurt W. Donsbach och är en förgrening av dennes sjukhus med samma namn i Mexico, en av världens största vårdanläggningar inom den alternativa medicinen, sägs det.

Information kan fås genom Santa Monica, Box 702, 521 22 Falköping.

Dansande sökare

Det händer mycket på Pan i Stockholm, som nu förnyat sitt namn till Pan, Center för Hälsa och Helhet. Cosmic Club är det senaste bland fast återkom-

mande program. Det är en nattklubb, där sökare kan lätta upp det tunga filosofiska kunskapsinhämtandet med litet dansmusik och sällskapsdans. Vegetarisk mat serveras. Arrangemangen är främst till för stödföreningen Pans vänner, men gäster är alltid välkomna. – På bilden twistar några Pan-vänner. Adress: Pan, Götgatan 11, 116 46 Stockholm.

Kulturresta till Tibet

Det nu litet öppnare Tibet tar emot turister i viss omfattning. Det tar de tibetanska buddhisterna i Sverige fasta på och arrangerar i juli en resa till Dalai Lamas, fredspristagarens, hemland. Man betraktar sig dock mer som kulturstuderande och stödjare av Tibets sak än som turister. Arrangören heter Svensk-tibetanska skol- och kulturföreningen och arbetar främst för att få fram skolor åt barn i Tibet. Adressen är Box 153, 127 23 Stockholm.

Wäxthuset där du kommer hem till dig själv

Ur vårens och sommarens program

Mind Power

den nya tidens parapsykologi 20–22 april

Livsinspirationsvecka 21–27 maj

Tarmrening 5–14 juni

Frigörande Sång 8–10 juni

Midsommar på Fjällbo 18–24 juni

Healingvecka 2–6 juli

Livslinjen, indisk handläsare 6–8 juli

Avancerad andningskurs 16–22 juli

Doris Ankarberg 3–5 augusti

Frigörande Andning, Introduktionskurser:

27–29 april, 25–27 maj, 29 juni–1 juni,

20–22 juli, 24–26 augusti

Ring och beställ program

0175-310 97 vardagar 09–12

Strån till stacken

Många drar sina personliga strån till New Age-stacken, låt vara ibland med kommersiellt intresse också. Peter Nilsson spelar in och säljer band med glad och livsbejakande musik som samtidigt ska vara avslappnande. Därtill kommer positiva affirmationer. Pengarna tillbaka, lovar Peter, om du inte är nöjd. Adress: Björnsonsgatan 179, 161 56 Bromma. Tomas Frankell, en av grundarna av Pan och tidigare eldsjäl där, kämpar på i samma anda som tidigare. I februari anordnade han ett helgseminarium om *A Course in*

Miracles nästan vägg i vägg med Pan. Tomas samarbetar i sin kursverksamhet med Anita Båge. En fjällvecka med skidåkning och *A Course in Miracles* var ett annat arrangemang av de båda under vårvintern. Örebroaren Kenth Agurell har startat en liten tidning "för medmänskligt växande, ett forum för personliga upplevelser och alternativt utbud". Växtkraft heter den och påminner litet grand om nedlagda Nexus. Kenth håller även kurser, bland dem en drömkurs med Louise Frostegrens bok "Förstå dina drömmar" som kursbok. Kenths adress är: S:a Birgittagatan 17 A, 702 14 Örebro.

Lotusblomman

— bokhandeln med böcker om personlighetsutveckling, filosofi, religion, astrologi, terapi, meditation m m.

Öppettider

Vardagar 14.30–18

Lördagar 10–13

Västergatan 8,

352 30 VÄXJÖ

Tel 0470/237 37

Baoms visor i närvaron

av Baom Carlman

"Det är en vacker bok i liggande A4, 80 sidor med av henne själv tonsatta dikter. Den är illustrerad med några foton, och framförallt med skimrande, luftiga tusch-lageringar av konstnären Petter Pettersson. Hon har själv gjort layout, med utökt balans mellan bilder, text och noter.

Baoms visor handlar till stor del om känslor, om att våga göra sig öppen för dem och uppleva dem. De handlar om att förlåta sig själv och andra, att skapa fred i sig själv och på så vis göra freden möjlig runt omkring."

Nils-Olof Jacobson

Boken kostar 120:- + exp och porto och kan beställas från Baom Förlag, Box 98, 647 00 Mariefred. Tel 0159/127 06.

TROR DU PÅ REINKARNATION?

Alltfler gör det. Vi försöker i ett forskningsprojekt undersöka reinkarnationsidéernas utbredning och innehåll i nutiden här i Västerlandet.

Skriv till oss och berätta om *din* tro, hur du kommit fram till den, hur du motiverar den. Svaren behandlas med största diskretion. Inga namn publiceras.

Välkommen att skriva – ditt bidrag kan vara värdefullt.

Teologiska Institutionen, Religionshistoria, projektledare: Dane Ribbfelt, Box 1604, 751 46 UPPSALA

Dialog med universum

En märklig samling UFO-entusiaster på konferens i Västtyskland

En välbesatt kongresshall. Foto Fredrik Lindqvist.

Förra året 26–29 oktober hölls en stor internationell UFO-konferens i Frankfurt, Västtyskland. "Dialog med universum" kallades den.

Den mycket rymliga kongresshallen vid Messe-Kongresszentrum var sällan helt fylld. Men lördagskvällen, den 28:e, när den tyska sångerskan Miko, 28 år, framträdde, var den nästan fullsatt.

– Universums lag är kärlek. Låt oss rädda jorden med visdom, kärlek och

hjälp från ovan, förkunnade hon.

"Ovan", det är de utomjordiska besökarna.

Miko menar sig veta, ända sedan sin tidiga barndom, att hennes själ är av utomjordiskt ursprung och att hon har uppgiften att medverka till denna planets räddning.

De utomjordiska varelsers budskap till oss jordmänniskor är kärlek – det framför hon i de sånger hon skrivit.

Hennes framträdande på lördags-

kvällen övergick långsamt till att likna en popkonsert. Hare Krishna-medlemmar deltog i slutet av konserten, och tillsammans med Miko kastade de blommor över publiken.

Virgil Armstrong från USA, en pensionerad underrättelseofficer vid CIA, berättade att han 1948 blev vittne till att ett stort UFO togs om hand. I dess inre påträffades fem människoliknande varelser.

– Jag har varit uppe i ett rymdskepp,

upplyste Armstrong också och sa till sina åhörare att de kunde räkna med att bli testade av rymdvarelserna.

Från Sovjet kom i glasnosts tecken TASS-korrespondenten Sergej Bulantsev. Han berättade om flera UFO-landningar i Sovjet, vilka också TASS nyligen rapporterat och spritt över världen. En kvinna blev tillfrågad om hon ville följa med ett UFO, men hon tackade nej. Den silverdräktklädda utomjordingen accepterade det avböjande svaret, men sa: "Vi brukar ta med en person varje natt."

Bulantsev betonade att vi inte bör vänta oss för mycket av främlingarna. – Varför skulle de hjälpa oss? undrade han. Vi måste göra vårt yttersta för att hjälpa oss själva.

Enligt Virgil Armstrong är dock inte alla utomjordingar lika väluppföstrade som de som landade i Sovjet. En nära vän till Armstrong plockades upp mot sin vilja. Hon blev mycket upprörd och hänvisade till "den fria viljan, Kristus-principen och den universella lagen". "Gå och fråga er mästare!" sa hon. De gick, kom tillbaka och medgav att hon hade rätt. Hon släpptes.

Armstrong tillade att om man har en önskan att tjäna andra, så är det ett skydd. Fast man testas ändå. Själ blev han strålningsskadad. Men som de lovat blev han helt bra efter en nattlig operation.

Chris Griscom, känd amerikansk andlig lärare och reinkarnationsterapeut, omnämnd i Shirley MacLaines senaste bok, talade om "förberedelser för kontakt". Hon betonade att vi måste höja vår vibrationsfrekvens för att förbereda oss för fysisk kontakt med utomjordingar. Vid en presskonferens sa hon att hon har samarbetat med hopi-indianerna och med hjälp av en tysk skolklass lyckats framkalla välbehövligt regn.

Dr Frank Alper, USA, f d affärsman i New York, numer bosatt i Phoenix, Arizona, där han grundat ett metafysiskt sällskap, är en *channeler*, dvs en kanal för budskap – i hans fall från bl a utomjordingar.

– Ett stort UFO, ett moderskepp, befinner sig nu över Frankfurt, omtalade han.

Oscar Magocsi från Kanada berättade att han första gången åkte med ett rymdskepp 1975. Sedan dess har det blivit 1–3 resor varje år, den senaste över nordpolen. Han upplyste:

– Mina utomjordiska vänner tillhör en fri federation, som inte har rätt att blanda sig i jordens angelägenheter.

Sixto Pax Wells från Peru arbetar för ett institut för interplanetariska förbin-

delser, vilket sedan 15 år har ständig kontakt med utomjordiska varelser på Jupitermånen Ganymed. (Varelserna kommer ursprungligen från Alfa Centauri.) Han berättade bland annat att han togs med på en tre dagars resa med rymdskepp. När han kom tillbaka hade 15 minuter förflutit på jorden.

Bland deltagarna i konferensen fanns också bland andra Erich von Däniken från Schweiz, som skrivit en rad böcker om utomjordiska besökare på vår planet i forntiden, konstnären Budd Hopkins från USA, som skrivit storsäljarna "Missing Time" och "Intruders", byggda på intervjuer med människor som upplevt oförklarliga luckor i sin tidsuppfattning och under hypnos berättat att de förts ombord på rymdfarkoster, violisten Timothy Good från Storbritannien, som skrivit bland annat storsäljaren "Above Top Secret", piloten Fred Steckling, som är ledare för

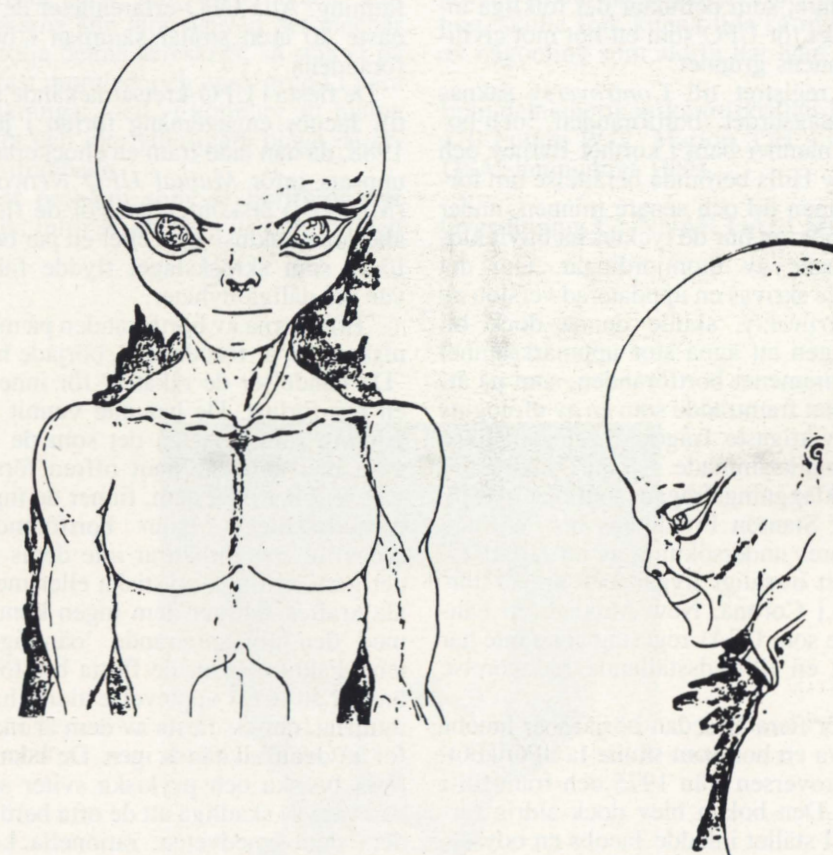
George Adamskistiftelsen och därmed "förvaltar det andliga arvet efter 50-talets stora kontaktperson" (studier i NASA-arkiv har övertygat honom om att det finns en utomjordisk bas på månen) och den amerikanske atomfysikern Stanton Friedman, som är en känd UFO-forskare.

2 200 personer deltog i UFO-konferensen. Omkring 35 talare från drygt 10 länder framträdde.

Hela tiden pågick föredrag, meditationer, videovisning, presskonferenser och *channeling* samt försäljning av böcker, kristaller, meteoriter, pyramider m m.

Konferensen avslutades på söndagskvällen med musik av Aeolia från Oregon, USA, vilken är känd för sin mycket harmoniska och välgörande New Age-musik.

Marie Ström

Hundratals vittnen beskriver utomjordiska besökare på det här sättet.

Reflexioner om UFO-fall

Jerome Clark

David M. Jacobs, Ph. D., som undervisar i amerikansk historia vid Temple University i Philadelphia, är i UFO-kretsar och för omvärlden mest känd som författare till den lovordade *The UFO Controversy in America*, utgiven av Indiana University Press 1975. Boken är en kylig och lidelsefri historieskildring av en fråga som alltid har väckt oerhört starka känslor, såväl från kontakttroende, som ser UFO som ett hopp om frälsning från yttre rymden, som från militanta tvivlare, som betraktar det folkliga intresset för UFO som ett hot mot civilisationens grunder.

I registret till *Controversy* saknas uppslagsordet "bortföranden", och boken nämner bara i korthet Barney och Betty Hills berömda berättelse om försvunnen tid och senare minnen, under hypnos, av hur de tycktes ha blivit kidnappade av utomjordingar. Om det skulle skrivas en uppdaterad version av *Controversy*, skulle denna dock bli tvungen att ägna stor uppmärksamhet åt fenomenet bortföranden, som på årtiotalet framträdde som en av ufologins två viktigaste frågor – och den mest uppmärksammade. (Den andra är mörklägningsfrågan, som fick nytt liv efter Stanton Friedmans och William Moores undersökning av ett fall 1947, då ett ovanligt flygande föremål störtade i Corona, New Mexico, en händelse som USAs regering ännu inte har givit en tillfredsställande redogörelse för.)

För flera år sedan började dr Jacobs skriva en bok som skulle ta upp UFO-kontroversen från 1975 och fram till i dag. Den boken blev dock aldrig färdig. I stället inledde Jacobs en odysse, som skulle komma att förändra hans liv och göra honom till en huvudfigur i UFO-kontroversen – till skillnad från en akademiker som står vid sidan om och tittar på.

I mitten av 1986 hänvisade Jacobs vän Budd Hopkins, författare till två

klassiska verk om bortförandefenomenet, *Missing Time* (1981) och *Intruders* (1987), en Philadelphiabo, som blivit bortförd, till Jacobs. Sedan dess har Jacobs ägnat sig åt 35 personer som tror sig ha blivit bortförda, och han har under hypnos granskat mer än 200 upplevelser av förmodade bortföranden. På grundval av allt detta anser sig Jacobs ha en klar förståelse för vad upplevelsen av ett bortförande handlar om. Den är, säger han, "summan och verkligheten av alltihop. Den är allt i sammanfattning. Alla UFO-erfarenheter de senaste 40 åren strålar samman i bortförandena."

De flesta i UFO-kretsarna kände inte till Jacobs engagemang förrän i juni, 1988, då han lade fram en chockerande uppsats inför *Mutual UFO Networks* (MUFON) årskonferens. För de flesta åhörarna, inklusive en eller ett par bortförda som skräckslaget flydde fältet, var det dåliga nyheter.

"Effekterna av bortföranden på människors liv är förödande", började han. "De händelser de råkat ut för innebär en ren förlust. De har inte vunnit någonting som helst på det som de har varit med om. Så snart offren förstår vad som har hänt dem, finner de ingen tillfredsställelse inom bortförandets scenario. Det förbättrar inte deras liv, det ger dem inga mystiska eller medala krafter, det ger dem ingen kontakt med den allinspirerande 'oändligheten'. Faktum är att de flesta bortförda önskar att deras upplevelse aldrig hade inträffat, och de flesta av dem är rädda för att det skall hända igen. De lider av flera fysiska och psykiska sviter som kan vara så skadliga att de ofta berövar dem deras medvetna, rationella kontroll över sina egna liv."

Jacobs fortsatte med att räkna upp ett stort antal efterverkningar, inklusive fysiska sådana som "ärr, problem med ögonen, muskelsmär, blånader, ovanliga flytningar från slidan och näveln, genitala störningar, neurologiska

problem, havandeskapsproblem... svårigheter med äggstockarna", och psykiska som sömnsvårigheter, fobier, tvångstankar och sexuella störningar.

En tidigare psykologisk studie av bortförda, utförd av psykologerna Aphrodite Clamar och Elizabeth Slater, hade kommit fram till att människor som tror att de upplevt bortförande lider av något som man kan beteckna som posttraumatisk stress, "vilket inte", skrev dr Slater, "är oförenligt med möjligheten att rapporterade bortföranden av UFO faktiskt ägt rum". I en senare studie, gjord av en psykiater i New York, som kommer att publiceras i den vetenskapliga litteraturen i år, dras en liknande slutsats.

Ufologer som har undersökt bortförandefall (vilket jag har gjort) vet att de bortförda ofta är upprörda, och att de kan uppleva stress som påverkar deras privat- och yrkesliv negativt. Men ingen undersökare före Jacobs har kopplat ihop "efterbortförandestress" (*Post Abduction Stress*, PAS – hans term) med ett så brett spektrum av fysiologiska och känslomässiga störningar. Jacobs har inte kunnat undgå att av denna anledning utsättas för kritik, inte bara från förutsägbart håll (som ufoboben Philip J. Klass, som angriper Jacobs utförligt i en bok nyligen) utan också från ufologkolleger som beklagar sig över att hans MUFON-uppsats lägger fram häpnadsväckande påståenden utan att dokumentera dem.

Jacobs försvarar sig med att han hade ont om tid i talarstolen. Han säger att uppsatsen bara var ett utkast till ett kapitel i en kommande bok. Boken kommer att i detalj redogöra för allt som han har tagit reda på om bortförandeupplevelsen – och han tror att det är långt ifrån allt.

När han hypnotiserar bortförda, börjar han, "från allra första början, om detta över huvud taget är möjligt. Jag börjar där personen i fråga tror att nå-

gonting håller på att hända. Sedan tar vi en sekund i taget, lugnt och iakttagande utan känslor, och försöker rekonstruera exakt det som har hänt."

Jacobs har funnit att berättelserna om bortföranden är "snäva, stela, alltid bisarra men på ett nästan monotont sätt. Det finns inga stora variationer i dessa fall." Upplevelsen består av nio snävt definierade element. Han säger: "Det skulle ha funnits 9 000 kategorier, om alltsammans varit påhittat." Men till och med när han har att göra med nya personer, "säger de aldrig någonting nytt" – med andra ord, någonting som han inte har hört förut.

"Det finns inte minsta möjlighet att jag har undvikit alla misstag", medger han, "men med tiden har jag skärpt min förmåga, och nu anser jag att jag är ganska skicklig. Jag tror på det jag gör."

Det som Jacobs gör oroar hans kritiker, som hävdar att han inte har någon rätt att hypnotisera folk. De påpekar att han inte är klinisk psykolog. Det stämmer, medger Jacobs, men han försvarar sig med att han har läst mycket i vetenskapliga verk om hypnos och att han har bevittnat ett stort antal hypnossessioner innan han själv börjat hypnotisera. Viktigast är att han har fått råd och vägledning av en framstående klinisk psykolog i Philadelphia-området. Dessutom har han låtit psykologer och psykiatriker bevittna sina sessioner för att försäkra sig om att han uppträder kompetent. (En inkompetent hypnotisör skulle till exempel kunna ställa ledande frågor till den hypnotiserade, lättpåverkade personen, och faktiskt få denna att ge de svar som den som frågar vill höra.) Jacobs säger att yrkesfolk inom psykvården "inte har hittat något fel".

Jacobs är övertygad – precis som nästan alla, vare sig de är ufologer eller psykologer, som har förstahandserfarenhet av undersökningar – att bortförandena har ägt rum i stort sett så som de har beskrivits. De är med andra ord verkliga och fysiska, och de som utför bortförandena är utomjordiska varelser som tycks vara intresserade av människans genetik. I detta avseende, och i andra, är Jacobs' rön lika dem som Hopkins redovisar i *Intruders*, där de bortförda berättar fantastiska historier om kontakt med vad som tycks vara utomjordingar, vilka samlar spermie- och äggprov från människor och som senare visar upp barn med både mänskliga och utomjordiska drag.

Jacobs säger att det är önsketänkande att tro att dessa rapporter alstras av psykologiska mekanismer, en teori som förts fram i CSICOPs tidskrift

Skeptical Inquirer och av europeiska ufologer, som förespråkar den "psykosociala hypotesen". Jacobs anmärker: "Ingen av de omhuldade alternativa teorierna tar hänsyn till bevisen – tidsbortfall, ärr, människor som blir sedda när de förs bort, bortförda som man sökt men inte funnit" under episoden. "Vi har inget allvarligt alternativ", säger han, till en bokstavig, fysisk tolkning. "Bevismaterialet pekar åt ett håll, och det kommer vi inte ifrån."

"Någon frågade mig: 'Vad skulle du göra om du fick veta att allt alstrades inifrån?' Jag sade som sanningen är: 'Jag skulle gråta av glädje.'"

Eftersom bortförandeupplevelsen är så traumatisk, varnar Jacobs UFO-undersökarna och säger att de måste gå försiktigt till väga med bortförda, och att dessas väl alltid måste vara det viktigaste. Som han berättade för MUFON-publiken: "Forskarna skall i första hand vara måna om offret och bara i andra hand om informationsinsamlandet. Forskning av det slag vi nu håller på med utesluter ett rent vetenskapligt intresse. Det är därför klokt att komma ihåg den viktigaste regeln i den hippokratiska eden: Gör ingen skada. Om forskarna kan lära sig vad det innebär att följa denna föreskrift, så står vi på en fast moralisk och etisk grund i våra forskningar, och vi kommer att hjälpa andra och inte ytterligare plåga de redan drabbade."

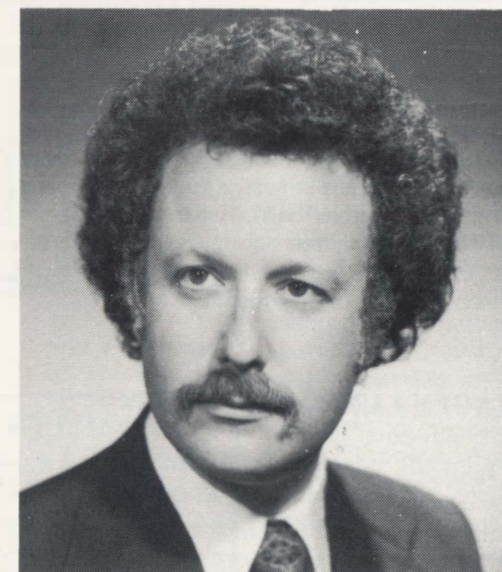
Ett problem som de bortförda har ställts inför är att det tills helt nyligen

inte fanns någon som de kunde vända sig till. Nu är det dock förvånansvärt många yrkesutövare inom psykvården (däribland några av USAs mest berömda psykologer och psykiatrer, vilka har engagerat sig i all stillhet) som tar rapporterna på allvar, lyssnar med medkänsla (och terapeutisk målsättning) på de bortförda och förkastar de lättvindiga förklaringar som kritiker har givit på deras upplevelser. Om de symptom som Jacobs beskriver stämmer väl in på dem man finner hos de bortförda, så kommer hans rön att verifieras vetenskapligt. Faktum är att om bortförandena är fysiska händelser, så är detta slags efterverkningar kanske besläktade med dem som man finner hos offer för mer konventionella kidnappningar och övergrepp, och knappast någonting att förvåna sig över.

Bakom allt detta reser sig naturligtvis den större frågan om vad det är som ligger bakom allt detta: själva bortförandefenomenet. Tänk om "bortförandena", så som vissa teoretiker spekulerar, är rent imaginära? I så fall har vi att göra med ännu ett slags extraordinärt mysterium, så som minst en psykiatriker redan har påpekat. Hur, frågar hon, skulle folk kunna lida så mycket av någonting som aldrig har hänt?

Från den amerikanska tidskriften *Fate*, 170 Future Way, Marion, OH 43305, USA, juni 1989.

Översättning GUNNAR GÄLLMO

David M. Jacobs

"SUNRISE"

är en Engelskspråkig tidskrift från
TEOSOFISKA SAMFUNDET —
PASADENA

Pris 60:- för 6 nr/år. Skriv gärna och
begär ett gratis ex. till Anne Eek,
Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stock-
holm.

Ael Gi

TRÄDENS PLANET

en främmande besökares rapport om
Jorden (80 s A5 limbind). Pris 47:- inkl.
frakt och postförskottsavgift.

MAXIMS FÖRLAG

Box 32007, 126 11 STH, Tel 08-42 96 10

Kriya Babaji

BABAJIS KRIYA YOGA

för kropp, sinne och själ. Lektioner varje mån & fre,
kl 18, Bredängs Allé 8, T-banest. Bredäng.
Ingen föransmälan men ring 08-97 89 63 för portko-
den, 20 kr/lektion. Egen filt medtages.

Ivan Troëng: MAGNETTERAPINS GRUNDER

På ett instruktivt och lättfattligt sätt beskrivs den vetenskapliga bak-
grunden, utrustning och grundregler för behandling. I avsnittet magnet-
terapi A-B-C finns rekommendationer för behandling av mer än 150
sjukdomar.

Sätt in 50:- på vårt postgiro 12 81 00-5, så kommer boken portofritt. Gra-
tis skickar vi dessutom häftet **Magnetism — ett effektivt hälso- och
läkemedel** och vår prislista.

Terapimagneter AB

Måsvägen 65, 312 06 Mellbystrand
Tel. 0430-250 10, 258 25

VAR INTE RÄDD

Han älskar ju Dig och vill ingenting hellre än att hjälpa Dig, bota
Dig. Hos Honom finns ingen ångest, sjukdom, rädsla eller hat. Du,
Oändlighetens och Evighetens barn, lyssna. Han står redan där och
knackar på Din dörr — öppna den och låt Hans varma hand fatta Din.
Känn Dig trygg, eftersom tillsammans med Honom, Kristus, övervin-
ner Du ALLT som påstås vara omöjligt.

Informationer

DEN INRE VÄGEN I UNIVERSELLE LIV

Haugerring 7
8700 Würzburg
Tyskland

eller varför inte ringa 035-780 00.

Gåvor

Thomas Andersson, Oviken, 45:-, Elin
Gustavsson, Göteborg, 55:-, Åke Anders-
son, Skärholmen, 30:-, Sören Mohlin,
Ljungbro, 5:-, Ivan Pettersson, Södertälje,
5:-, Ingrid Kraft, Landskrona, 5:-, Sven Ro-
sén, Eslöv, 5:-, Torsten Jacobsson, Östham-
mar, 10:-, Siv Borén, Fjälkinge, 30:-, Tor-
björn Berglund, Huskvarna, 30:-, Ingegärd
Olsson, Malmö, 55:-, Allan Rosberg,
Malmö, 5:-, Kristina Bryngel, Gnosjö, 5:-.
Hjärtligt tack!

Red.

Kontakt

Kontakt sökes med någon som har ett
skogsparti med tillgång till fiske. Önskar
leva ett eremitliv sommaren 90.
Svar till "Oj", Sökaren f. v. b.

Jag — en "flygare" vill ha brevkontakt med
dion. Några gånger om året lämnar jag min
kropp och svävar fritt! Det är en obeskriv-
ligt skön känsla. Ungefär som att åka berg
och dalbana i viktlost tillstånd... Jag har
många tankar om detta som jag gärna skulle
vilja utbyta med andra som har liknande
erfarenheter. Bl. annat, hur få denna före-
teelse att inträffa oftare? Jag är en seriös
sökare som håller distans till vidskeplighet.
Verkligheten är fantastisk nog... Tacksam
för svar till "Stålmannen", Sökaren f.v.b.

Kille på 29 år, som bor i Göteborg, söker
brevvännen och vänner. Mina intressen är
bl.a. healing, oförklarade saker, snöman-
nen, UFO, parapsykologi, alternativa lev-
nadssätt, alternativmedicin, fundera, slapp-
pa, motionera, läsa, psykologi m. m. Jag är
blyg, snäll, barnslig, ensam, lättstressad,
rök- och spritfri. Försöker att bli vegetarian,
men det är lättare sagt än gjort. Har svårt
att finna mig tillrätta i samhället och drar
mig gärna undan för mig själv. Tycker själv
att jag står med båda fötterna på jorden.
Svar till: "Finns UFO?", Sökaren f. v. b.

Söker en tjej med ursprung i Asien, Latin-
amerika eller Afrika, 18-29 år. Enbart för
vänskap inom överskådlig tid. Bostadsort
utan betydelse. Bor själv i Stockholm/Upp-
sala. Jag är en 24-årig färgad kille — halvt
afrikanskt ursprung, svenskfödd, universi-
tetsstud., oblyg, idealist (med viss självdis-
tans). Intressen: musik (aktivt och passivt
— från klassiskt till rock), natur, yoga, ka-
rate, naturvetenskap, konst, filosofi, mo-
tionssport m m. Svar till "Songs in the key
of life", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannonser 50 öre per ord +
5:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans
minst 15:-. Moms inräknad.

Läsvärdesundersökning

7,5 poäng	(5 10-poängare)
6,5 poäng	(2 10-poängare)
7,6 poäng	(6 10-poängare)
5,0 poäng	(0 10-poängare)
4,9 poäng	(0 10-poängare)
8,1 poäng	(4 10-poängare)
6,4 poäng	(3 10-poängare)
6,3 poäng	(2 10-poängare)
7,3 poäng	(5 10-poängare)
6,2 poäng	(3 10-poängare)
6,1 poäng	(2 10-poängare)
5,1 poäng	(1 10-poängare)
7,7 poäng	(5 10-poängare)
5,5 poäng	(2 10-poängare)
5,9 poäng	(1 10-poängare)
4,6 poäng	(0 10-poängare)
6,8 poäng	(1 10-poängare)
6,9 poäng	(0 10-poängare)
6,4 poäng	(4 10-poängare)

Regressioner till hypotetiska tidigare liv av J E Sigdell
Fantasier, inte reinkarnationsminnen av SM
Återfödelse? Fall av reinkarnationstyp av SM
UFO-gåtan av SM
Majestic 12-dokumenterna av A Liljegren
Vetenskapsman med en holistisk syn av SM
Ett ljusmirakel av Ö Björkhem
Nytt om den fria energin av N O Jacobson
Ditt ord är ditt trollspö av B Johansson
Den märklige Olle Jönsson av SM
Hisnande upplevelser med Olle Jönsson av B Qvarnström
Vem var Jesus?
Vår tids kris av W Harman och H Rheingold
Kvinnan som bytte bort sin plats i himlen av B Johansson
Månadens bibelcitat av B Johansson
Provokation av Ö Björkhem
Bokrecensioner
Bokrevy
Footprints on the Path av Eileen Caddy

I slutet av januari sände vi ut frågor till
50 av slumpen utvalda prenumeranter.
Vi bad dem sätta poäng på de olika
huvudinslagen i nr 1, 1990 enligt en
skala från 1 till 10, där 10 = toppen och
1 = botten. 18 svar kom in.

Högsta genomsnittspoängen fick en
kort artikel om professor David Bohms
holistiska synsätt före "Vår tids kris"
av Harman och Rheingold. De minst
uppskattade inslagen var Örjan Björk-
hems Provokation om häxor och djä-

vulsdyrkare i nutiden, Anders Lilje-
grens sakkunniga utredning av
Majestic 12-dokumenterna och SM:s
"UFO-gåtan".

Att endast 36 procent brydde sig om
att besvara enkätfrågorna, visar att det
är ett ganska svagt intresse för tid-
ningen, vilket också den sjunkande
upplagan pekar på.

Tydligt är att kritiska och "avslö-
jande" artiklar inte uppskattas så myc-
ket. Läsarna vill hellre ha ett "positivt"

innehåll. Därför har också Sigdells
"positiva" artikel om regression till ti-
digare liv uppskattats mer än den följ-
jande kritiska granskningen.

Är SM fel redaktör eller har tid-
ningen fel läsekrets? Det kan man
undra. Klart är att en stor del av läse-
kretsen inte är införstådd med redaktö-
rens sätt att göra tidningen, hans strä-
van att förena kritik och öppenhet.

Tankens makt

Det är väl bekant att man med tanken
kan påverka sin egen kropps fysiologi.
Betydligt mindre undersökt är förmå-
gan att mentalt påverka andra männi-
skors fysiska tillstånd, men det är för-
stås den förmågan som ligger bakom
healing. Forskarna William Braud och
Marilyn Schlitz vid Mind Science
Foundation i San Antonio, Texas,
USA, har nu gjort preliminära under-
sökningar som visar att en sådan för-
måga faktiskt existerar. En persons vi-
sualiseringar sammanföll med en
annan persons fysiologiska tillstånd of-
tare än vad slumpen skulle medge. Mer
än 300 personer deltog som försöks-
personer. Olika metoder användes,
bland annat placerades en försökspers-
on i ett avskilt rum samtidigt som en
annan instruerades att försöka lugna el-
ler aktivera den andras nervsystem ge-
nom visualisering. Mottagarens fysio-

logiska tillstånd fastställdes genom
maskinell mätning av galvaniska hud-
reaktioner. Under 321 försökssessioner
fann man att mottagarens fysiska till-
stånd motsvarade visualiseringen un-
der 57 procent av tiden — till skillnad
från 50 procent som hade varit slump-
pens resultat. Möjligheten att slumpen
åstadkommit resultatet är ungefär 1 på
50.000.

Källa: Brain/Mind Bulletin, januari 1990.

Biorytm

Din biologiska klocka

För 40 kr får Du Ditt biorytmschema och
intressant läsning om svängningarna i Ditt
liv. Sänd 40 kr, namn, adress och
födelsedag till pg 491 24 11-8,
©"Visibel", Box 14190,
400 20 Göteborg

Humanister i felsyn

Tidskriften Humanist är de norska hu-
man-etikernas kampblad. Dessa ateis-
ter och agnostiker bekämpar inte bara
religion i alla former, utan också bland
annat parapsykologi. De hämtar sina
informationer ensidigt från bland annat
"skeptiker" inom organisationen CSI-
COP. Tydligt finns en andlig släkt-
skap mellan human-etiker och skepti-
ker av CSICOP-folkets typ. För min
del känner jag inte sällan en intellek-
tuell sympati för human-etiska resone-
mang, även om jag har mycket större
förståelse för religion än vad human-
etikerna visar, men angreppen på pa-
rapsykologin känner jag mig helt främ-
mande för. De utgår enligt min mening
från önsketänkande och dålig känne-
dom. Sorgligt!

SM

Ett svar till Håkan Blomqvist och några tankar kring mystik

Dan Landgré

Tack Håkan Blomqvist för en fin artikel om antroposofin i Sökaren nr 6, 1989! Den gav mig en hel del att tänka på (och kompletterade en del egen kritik av antroposofin, som jag efter hand känt har varit riktig) särskilt avsnitten om känslöförträngning och rasism: förnekad sexualitet och den ariska rasens överlägsenhet...

Speciellt tack för att du delar med dig av dina personliga erfarenheter! Det ökar tyngden i dina argument.

Ändå kan jag inte hålla med dig i alla delar, framför allt inte i dina svepande generaliseringar om mystik. Du skriver: "Alla mystiker och visionärer presenterar olika och helt oförenliga budskap från andevärlden. Det går aldrig att bygga upp en enhetlig världsbild utifrån mystikers visioner. Alla säger mot varandra. Det är vattentäta skott mellan världarna". (Min kursivering.) Utan att för den skull tro att det är vattentäta skott oss emellan, så vill jag på den här punkten säga emot dig. Jag skrev en uppsats om transpersonell psykologi för ett par år sedan och börjar med att citera ur den:

"Wilbers hypotes är att de mystiker och visa (exempelvis Buddha) som bland annat uppstått inom de meditativa traditionerna, är exempel på en högre, och ibland en högsta, medvetandenivå. 'Bergson sa just detta; det gjorde också Toynbee, Tolstoj, James, Schopenhauer, Nietzsche och Maslow.' (Wilber, 1982) Flera mystiker och visa har lämnat mer eller mindre noggranna beskrivningar av de stadier som medvetandet har att passera; flera av de meditativa traditionerna är exempel på detta.

Jämförande forskning som visar likheten mellan olika sådana traditioner, kan ses som ett gott indicium på hållbarheten i Wilbers hypotes. Sådana forskningsresultat har nyligen publicerats. Daniel P. Brown, Ph. D., har genomfört en tolvårig studie av tre olika, delvis sinsemellan stridande skolor: hindu yoga, theravadabuddhism och mahayanabuddhism. Det är en mycket om sorgsfull studie. Brown har studerat källspråken, översatt de klassiska meditationstexterna för att slutligen analysera de tekniska beskrivningarna av de olika stadierna. Hans djupgående analys ger stöd åt tanken att det rör sig om *en gemensam väg som beskrivs olika* på grund av de ofrånkomligt skilda tankemönster som finns i den moraliska och filosofiska träningen på skolornas 'nybörjarnivå'. (Brown, 1986)"

Det förefaller alltså fullt möjligt att de

mystiska upplevelser som människor har haft vid olika tider och på olika platser, är uttryck för en gemensam mänsklig förmåga att uppleva det transcendenta, dvs översinnliga, men att denna upplevelse återberättas olika på grund av de olika referensramar som de upplevande har – eftersom de uppföstrats och skolats in i olika kulturer. (Med kultur menar jag dels de allmänna samhällsmönstren och ideologierna, dels eventuella subkulturer, såsom "den antroposofiska kunskapsvägen".)

Att avgöra om denna hypotes är riktig, kräver naturligt nog ett långvarigt jämförande forskningsarbete, men Browns studier ger den i alla fall ett visst stöd.

Tanken att samma slags upplevelse beskrivs olika av olika personer är inte orimlig. Jämför med vittnespsykologin!

Det är alltså fullt möjligt att det finns en sanning bakom människors litet olika beskrivningar av "andevärldar" eller av det transcendenta.

Det är ju också så att en människa som haft en mystisk upplevelse, ofta tycker att den är svår att beskriva i ord. Ja, detta är ett av de karakteristiska dragen hos *transpersonella* upplevelser:

1. Outsäglighet. Den som berättar säger sig ofta inte kunna förmedla sin upplevelse till andra; orden räcker inte till. Många gånger används poetiska ord.

2. Tidlöshet. Den linjära tidsuppfattningen försvinner och "allt är Nu".
3. Rumslöshet. Rumsliga gränser transcenderas. "Allt är Här."
4. Evidens känsla. Den verklighet som speglas i upplevelsen känns "verkligare" än vår vanliga verklighet.
5. Kunskapsmeddelande. Man får insikt på kognitiv nivå (sammanhängande med 4 ovan).
6. Frid, kärlek, en upplevelse av fullkomlighet, som går bortom allt personen tidigare medvetet upplevt.
7. Transformativ karaktär. Upplevelsen leder till personlighetsförändringar som består över tid.
8. Motsatser transcenderas. Uppdelningen inre-yttre upphör exempelvis.
9. Passivitet. Upplevelsen kan inte viljemässigt skapas, den "ges" den upplevande.

Källor:

Brown, D. P. (1986) "The stages of meditation in crosscultural perspective", i "Transformations of consciousness, ed. Wilber, Shambala, Boston & London.
Wilber, K. (1982) "The atman project", Quest Books, Madras & London.

Anm. Dan Landgré är psykolog.

MINNS TIDIGARE LIV!

Du får:

- Nya perspektiv och ny kunskap
- Förnyad livsenergi
- Förståelse för relationer som beror på händelser i tidigare liv
- Känna igen dina närmaste från annan tid.

Sunna Cronstedt
08-33 27 64

Telefontid
vardagar 9.00–20.00.

Indiankurser

Fire and intent 25–28 juni
Quodoushka 30 juni – 3 juli
Shamanic Healing Techniques
4–8 juli

Information:
Viveca Lammers
Törnbacken 2
171 66 Solna
Tel. 08–85 27 39

TEOSOFIN

– Den forntida Visdomen –
läs därom i

TIDSKRIFTEN TEOSOFISKT FORUM

som kommer att innehålla bland annat följande artiklar:

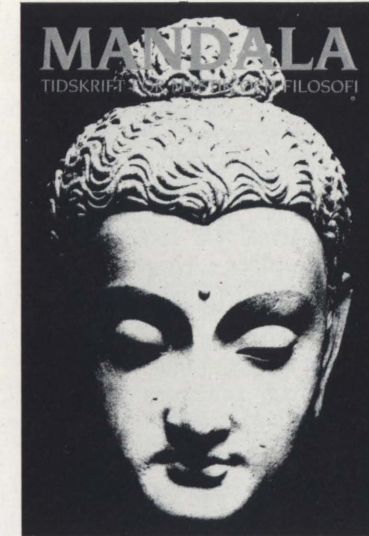
- Visdomens källor
- Solsystemet – solen och de inre och yttre planeterna
- Tankar om Buddha och hans läror
- Skaparkraft i orfiska myter
- Katarernas skatt
- Jesus och Kristus – historia och myt
- Vår inre styrka
- Mänsklighetens arv och sökande
- Förmuftets och minnets mysterier
- Cykliska förnyelser av den teosofiska läran

* * * * *

TEOSOFI

är inte en nyuppfunnen livsåskådning. Dess tankar kan spåras ända tillbaka till de första mysterieskolorna.

Prenumerationsavgift:
50:-/år/ 4 tidskrifter
Postgiro 25 07 65-5
Teosofiskt Forum
Åvångsgatan 13
253 71 Helsingborg

Ny tidskrift

Tre kvinnor med intresse för mystik och filosofi startade hösten 1989 en mycket allvarligt syftande tidskrift med namnet Mandala. Kvinnorna är Anna Bornstein, Kajsa Prim och Anna Britta Prim. De arbetar helt utan lön.

"Det räcker om det går ihop ekonomiskt", säger Anna Bornstein, författare, översättare och frilansjournalist, som i snart tjugo år har ägnat sig åt att sprida den kunskap av andlig och psykologisk art, som hon samlat under sitt vuxna liv.

Den "inre verklighet" som Mandala handlar om, är för de tre redaktörerna det som betyder allra mest i livet. Därför är det med glädje och entusiasm de arbetar utan annan lön än själva tillfredsställelsen med arbetet.

Kanske har de många trosfränder, exempelvis bland de så kallade privatreligiösa, bland människor som har en övertygelse om en andlig dimension i livet och om andliga världens betydelse, bland sökare utan religiös tillhörighet. Den gruppen är mycket stor, och troligen ökar den i antal; de människorna vågar sig nog också fram alltmär utan rädsla att bli betraktade som "flummiga".

Men Mandala tycks inte vilja ge sig ut på mer omfattande strövtåg i nyandlighetens värld, utan snarare främst lyfta fram värden och det gemensamma i etablerade livsåskådningar, såsom buddhism, hinduism, kristen mystik och mer djupgående psykologiska skolor, såsom C G Jungs. Det syftet bekräftas också av Anna Bornstein, som även ger stor plats åt sin egen favoritfilosof Paul Brunton, som varit hennes personliga läromästare och vars svenska översättare hon är.

Dalai Lama, förra årets fredspristagare, uppmärksammas, men i Mandala skedde detta redan innan han fick den fina utmärkelsen. Anna Bornstein har träffat den tibetanske religiöse och politiske ledaren flera gånger, bland annat i hans högkvarter i Indien, och har skrivit en bok om honom, "Dalai Lama och den buddhistiska vägen" (Larsons 1989). Den utkom lagom, men

oavsiktligt, några månader innan det tillkännagavs vem som fått Nobels fredspris. I det första numret av Mandala återges ett tal som denne ödmjuka munk höll till den amerikanska kongressen, ett tal som är nästan rörande i sin enkelhet och uppriktighet, fyllt av självklarheter som få av oss följer.

Paul Brunton presenteras med ett personporträtt, men också med citat ur hans samlade efterlämnade anteckningar, som getts ut av hans lärjungar vid ett unikt filosofistudiecenter i USA, där Anna också tillbringat många studieår.

I en tid som vår, när allt fler "vanliga" människor mediterar, kan det kanske vara på sin plats att återge något av vad Paul Brunton har att säga om denna koncentrationsmetod, som kan vara en väg till vad han själv kallar "det rena medvetandet", vår andliga källa:

"Meditation är i själva verket medvetandet som sysselsätter sig med själen, liksom verksamhet är medvetandet som sysselsätter sig med världen."

Och:

"Av alla våra dagliga sysselsättningar måste denna icke-syssla, denna försjunkethet, bli det viktigaste. Den borde bilda centrum för allt annat som vi företar oss."

Namnet Mandala betyder både centrum och cirkel, dvs det oändliga, och är en österländsk symbol för meditation.

Av innehållet i denna bokliknande och ambitiöst redigerade tidskrift, som också är vackert illustrerad, kan nämnas "Mystikens språk hos Mäster Eckhart" av jesuitpatern Erwin Bischofberger. Han visar hur Mäster Eckhart berikade och utvecklade språket, när han försökte beskriva de egentligen obeskrivbara upplevelsorna och andliga dimensionerna. Mandala har också en betraktelse av Mäster Eckhart själv, "Om den andliga födelsen".

Annat läsvärt är till exempel "Om den inspirerade konstnären", samtal med poeten Andrew Harvey, och "Beethoven", en gripande berättelse om den store kompositören, av Romain Rolland.

Intresserade kan skriva till Mandala, Box 6098, 121 06 Johanneshov och begära ett provexemplar. Lösnummerpriset är 50 kronor, och årsprenumeration (fyra nummer) kostar 180 kronor. Det är Mandala värd.

Åsa Freij

Ditt medvetande är av samma slag som Världsmedvetandet. Även om din tankeförmåga är begränsad, även om din skapande fantasi inte är så stor, så är dessa förmågor avspeglningar av det högre medvetandets förmåga att med tankekraft skapa en hel värld.

Ur Mandala nr 2, intervju med Avery Solomons.

Ut ur Krishnarörelsen

I fyra år var Lotta Danielson medlem av Krishnarörelsen. Så kidnappades hon och "avprogrammerades", fick upp ögonen och bröt med sina forna troskamrater. Nu deltar hon i avprogrammeringar av andra och har skrivit boken *Väg utan skäl* (Aros Förlag, Uppsala, 1989).

I början av boken säger Lotta: "Jag trivs med Hare Krishnafolket." I slutet heter det: "Hur kunde jag låta någon annan ta över mitt liv så kapitalt? Det är det som känns värst. Att någon tog allt jag hade, fick full kontroll över mig utan att jag märkte det. Jag förstod inte vad det var jag gav upp och hur det gick till. Jag gjordes blind. Och trodde att meningen med livet var att göra andra lika blinda. Jag gjorde ett misstag."

Och så till sist: "Nu vågar jag leva." Det är värdefullt att få denna berättelse inifrån Krishnarörelsen av en som hoppat av. Boken är välskriven, fängslande. Och man vill ge en eloge åt förlaget, som velat ge ut boken, fastän ämnet är oerhört smalt

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:—

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:—

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:—

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:—

I bokhandeln eller direkt från förlaget

och försäljningen inte kan bli lysande.

Lotta skriver på ett sympatiskt sätt, utan aggressivitet, för att förklara hur hon kom att leva i Krishnarörelsen i fyra år.

En stor del av förklaringen är förstas – recensentens reflexion – det starka grupptricket tillsammans med rörelsens sätt att avskilja sig från samhället i övrigt. Det byggs ett slags mental mur omkring de Krishnahängivna. De lever sitt eget liv, skilda från världen i övrigt.

Och det är ett konstigt liv de lever. Upp klockan halv fyra på morgonen, med kall dusch. "Om jag ändå kunde få sova ut någon gång!" klagade Lotta.

Männen och kvinnorna lever åtskilda. Celibat gäller på sätt och vis även inom äktenskapet. Sex tillåts endast i syfte att alstra barn.

"En kvinna får inte visa håret. Hon får inte heller se en man i ögonen om det inte är hennes egen man. Hon får inte tilltala en man om det inte är absolut nödvändigt. Hon får inte skratta i en mans närvaro. En kvinna ska inte vara ensam med en man hon inte är gift med, och om hon av någon anledning måste arbeta i samma rum som en man måste dörren stå öppen."

Sex blir förstas ett problem inom rörelsen, mest för männen.

Hare Krishnafolket är inga dåliga människor, det måste man förstå, utan andligt inriktade, välmående personer, som anser sig ha funnit Sanningen, men den filosofi de anammat är fientlig gentemot det som de flesta andra uppfattar som ett normalt liv.

Lotta Danielson ger sin (nuvarande) sanning om Krishnarörelsen. Hon vänder tummen ner. För en (kvarvarande) medlem ser förstas sanningen ut på ett annat sätt. Den upplevelsen kan också vara värd en berättelse.

SM

Krishnarörelsen in på livet

Väg utan skäl av Lotta Danielson (Aros Förlag, 1989) har uppmärksammats i media, eftersom det är den första svenska skildringen av livet som hängiven i en kontroversiell nyandlig rörelse.

Lotta Danielson levde under fyra år som heltidsmedlem i Krishnarörelsen. Hon låter läsaren följa med till det första mötet med den andlige mästaren, till vardagen på Korsnäs kollektivet och vidare ut på gatorna för att samla in medel till rörelsen. Man bjuds på en resa till en annan verklighet, där religiösa strävanden och underkastelse utgör ramarna. Det är lätt att älska de Krishnahängivna med deras speciella humor och värme, men det är ett högt pris för att bli en av dem. När Lotta lyckats, märker hon att ensamheten och främlingskapet är större i gruppen än bland de icke rätttroga. Hon kämpar ändå vidare för att ge upp allt som

gör henne bunden vid det vanliga livet och acceptera att ledarna utser en man åt henne, att hennes önskan att skriva är synd och att månförmökelser inte beror på att jorden skuggar månen, utan på att demonen Rahu försöker äta upp den.

En dag blir Lotta plötsligt bortförd i en bil. Hennes mamma har arrangerat en avprogrammering. Hon berättar öppet även om den händelsen och kommenterar att ingenting annat än avprogrammering hade kunnat få henne att lämna Krishnarörelsen.

Lotta Danielson skriver på ett språk som rytmiskt växlar mellan långa och korta meningar. Det är uppenbart att det skulle ha varit ett oerhört offer att ge upp språket och skrivandet, om hon blivit kvar i Krishnarörelsen. "Väg utan skäl" berättar om händelserna i kronologisk ordning. Först i slutet står man med facit i hand.

Eva Pehrsson

Att dra in Gud i världen

Låt oss dra in Gud i världen! låter Martin Buber en av rabbinerna utropa i sin vackra och tänkvärda lilla bok *Människans väg* (Ny utg Dualis Förlag, Box 136, 771 01 Ludvika) som är inspirerad av chassidismen, en livsbejakande fromhetsriktning som uppstod inom den östeuropeiska judendomen omkring mitten av 1700-talet. Chassidismens legender bildar utgångspunkter för Bubers resonemang om hur man skall finna och förverkliga sig själv och därmed ta sitt ansvar för världen.

Var och en måste följa den väg hans hjärta visar honom, säger Martin Buber i "Människans väg", och den vägen skall han välja med hela sin kraft. Det fordras beslutshet av en människa som vill finna sin egen väg. Hon måste vända sig inåt och samla sin själ. Då kan den gudomliga kraften som finns djupt i oss alla binda samman de motstridiga krafterna i själen och smälta samman element som strävar åt olika håll. Bara den som har funnit frid med sig själv, menar Buber, kan medverka till världens förvandling. Ursprunget till alla konflikter mellan oss människor är att vi inte säger vad vi menar och inte gör det vi säger att vi skall göra. Var och en måste börja med sig själv men inte för att sluta där utan för att kunna fullfölja det särskilda uppdrag som Gud har bestämt åt henne och ingen annan.

Kristendomen har satt den egna själens frälsning som det högsta målet. För judendomen – och inte minst för chassidismen – är varje människas själ en tjänande del av Guds skapelse, som bara genom människan kan bli ett Gudsrike. Många religioner förnekar att vår tid på jorden är det verkliga livet, men inte judendomen. Vår uppgift som människor är att släppa in Gud i världen. Det kan vi bara göra i den omgivning

som är välbekant för oss, i den situation som ödet har erbjudit oss, i det som möter oss varje dag och varje dag kräver något av oss. Det är där man står som det förborgade gudomliga livet kan lysa igenom.

Dualis förlag har också givit ut Martin Bubers *Skuld och skuldskänsla* på nytt. Här riktar en av vår tids stora filosofer en djupsinnig kritik mot tendensen att förenkla hela det djupt mänskliga problemet om skulden. Först på senare tid, menar Buber, har man börjat finna det betänkligt att terapeuterna endast har tagit ställning till den psykiska upplevelsen av skuld men inte till de faktiska skuldhandlingar som kanske ligger till grund för den. Den personliga skulden, vars verklighet somliga psykoanalytiska skolor bestrider och andra ignorerar, låter sig inte reduceras till ett mäktigt tabu. När skuldskänslan tystas hos en människa upphör möjligheten för henne att göra bot genom ett nyvunnet, äkta förhållande till omvärlden. Vi som lever nu, skriver Martin Buber, vet i vilken utsträckning vi har gjort oss historiskt och enskilt skyldiga. När den kunskapen alltmer oemotståndligt gör sig påmind upplever vi på nytt att det finns skuld och ett större personligt integrerat samvete vaknar, som inte fruktar att se ner i avgrunden och manande peka på en väg som leder över den.

Under läsningen av Martin Bubers båda böcker har mina tankar gått till Martin Lönebos vackra, intressanta bok "Det visa hjärtat". Han pekar där på den "återsakralisering" som jorden behöver och bejakar den visdom som innefattar känslan av allt levandes samhörighet med det heliga. Så visar oss också Martin Buber en väg till sakralisering både av människan och av den värld som Gud har lagt i hennes händer.

Birgit Cars

Att resa är att dö och växa

"Det enda en konstnär kan berömma sig av är sin flit", skriver Per Ragnar i sin dagbok *Min livsscen* (Askelin & Häglund 1989), "att ständigt göra så gott man kan – kanske ännu lite godare. Vara myra, flitigt dra sitt strå till stacken, övertygad om att kulturstacken behövs, ständigt måste byggas på, göras synlig här i världens alltmer försumskog." Detta program har han tydligen följt att döma av det han berättar i dagboken, som förutom beskrivningen av en turné med Bröderna Lejonhjärta år 1989 genom hela vårt avlånga land innehåller tillbakablickar från 25 yrkesverksamma år.

Per Ragnar har ju varit och är kanske ännu en föregångsman med sitt stora intresse för vegetarisk livsföring, motion och meditation, sitt fredsengagemang och sin kamp för fångarnas rättigheter. Han har

också nyligen blivit ambassadör för Röda Korsets projekt Jourhavande medmänniska. Den feminina polen – som han kallar den enligt Martinus – är väl utvecklad hos Per Ragnar. Han har lätt till tårar och hans hjärta är ömsint och varmt. Det är väl också bland annat därför som han har blivit så uppburen som skådespelare och så älskad av Svenska folket för sina Gomorron-program.

Livet är fantastiskt, tycker Per Ragnar. Att leva är för honom att uppleva. Han kallar sig själv för bokoman och informationoman. Med glädje ristar han i hjärnbarken in det obekanta, skriver han, och upplyser oss om att tre tidningar är det minsta han läser per dag och att han prenumererar på trettio-tio tidskrifter. Därför är också "Min livsscen" proppfull av "omvärldsorientering". Svea rikes "affärer" under 1989, KU-förhören och annat dagsaktuellt upptar en försvärlig del av boken tillsammans med allt det som författaren har tänkt eller snappat upp om hälsa och sjukdom, Livet och Döden. På så sätt kommer beskrivningen av Lejonhjärta-tumén, där Per Ragnar framställer Orvar, lite grand i skymundan. Per Ragnar älskar att predika, påpeka och utmana, säger han själv. Kommunikation är för honom ytterst väsentligt.

För en skribent ligger här en fara. Per Ragnar "Min livsscen" erbjuder läsaren stoff som är osorterat och alltför rikt. Här finns ett överflöd av detaljer som gör att man tröttnar. Å andra sidan ger allt detta författaren möjlighet att visa upp vem han är: en stark och ärlig, vänfast och varmhjärtad människa. Man unnar honom att få sina drömmar uppfyllda. – Sponsorvilliga näringsliv, utbrister Per Ragnar i denna dagbok som så utförligt beskriver hans liv och tankevärld, satsa på ett Nangilima Hospice eller Bröderna Lejonhjärtas Hem, ett *ljus* dödens väntrum, ett hem för döende där de kan vandra fram mot gränsen omgivna av skönhet och kärleksfull omsorg. I denna önskan tror jag att många läsare vill instämma. Där skulle Per Ragnar utan tvekan ha en stor uppgift att fylla.

Birgit Cars

Bobs nya värld

Under en livskris fick Bob Lind en uppenbarelse. En gestalt från "de dödas värld" visade sig och talade till honom. Gestalten, "Orrvijn", berättade hemligheter. Genom regelbunden kontakt med den andliga ledaren fick sedan Bob "ofantliga kunskaper om de andliga och världsliga frågorna och dess mysterier".

Uppenbarelsen förändrade Bobs liv från andlig misär till oerhörd glädje och en djup upplevelse att livet har en mening. Gestalten sa att han kommit för att ledsaga Bob och ge honom insikter så att han slapp lida mer. "Hos mig ska Du finna trohet, godhet och kunskap. Jag ska finnas vid Din sida, i dag, i morgon och för alltid", sa gestalten.

Bob Lind har skrivit boken *Det finns inte bara en Gud, det finns miljoner* (Förlagshuset Stjärnluset, tel 040-11 49 00) på 115 sidor.

Det är kontakten med den andlige ledaren som gjort det möjligt för Bob Lind att skriva boken.

Bob framträder alltså som ännu ett medium vid sidan av otaliga andra, som lägger fram skilda budskap i påståendeform. Formen är en följd av att den personlighet som sägs vara källan, anses besitta kunskap och visdom, varför det bara ankommer på oss att lyssna och lära.

Läsaren får alltså ta ställning till om han tror att vägledaren från "andesjälsvärlden" Orrvijn existerar som ett självständigt levande väsen och är i besittning av kunskaper om de yttersta tingen.

I alla händelser har upplevelsen av ständigt kontakt med Orrvijn ett starkt överlevnadsvärde för Bob Lind. Den har gett hans liv en högre kvalitet.

SM

Zenbuddhism

Toni Packer är en zenlärare som från början arbetade under Philip Kapleau, men som efter fjorton år som elev till denne lämnade hans center och grundade ett eget. Nu har Via givit ut hennes kortfattade bok *Seendet som inte vet* (1989) i svensk översättning av Alf Henriksson, med anföranden, korrespondens och nedtecknade frågestunder.

Det är inte svårt att förstå att hon i längden inte kunde verka under Kapleau. Hennes bok visar ingenting av dennes auktoritära inställning. Till skillnad från många zenbuddhister vill hon inte göra någon kategoriskillnad mellan "lärare" och "mästare". Hon ställer inga krav på att hennes elever skall ha enbart henne som lärare och inte någon annan, hon säger sig inte betrakta sina elever som sina barn och hon vägrar att tala om för dem vad de skall göra och vad de skall låta bli.

Över huvud taget innehåller boken inte många föreskrifter, och inte många påståenden, men desto fler frågor. Författaren undviker medvetet att framhäva sin egen person och sina egna åsikter. I stället blir de många frågorna en spegel som hon håller fram mot läsaren, och som denne om han är klok passar på att kasta en ordentlig blick i.

Och så mycket mer kan man inte begära av en buddhistisk meditationshandledning. Visserligen har den sjätte zenpatriarken Hui Neng i en berömd vers påpekat att det inte finns någon spegel, men det betyder ju inte att man skall låta bli att titta i den så länge man tycker sig se den. Zentraditionens paradoxer får inte förväxlas med beatnikflum, och att förneka sina illusioner är inte det samma som att ha blivit fri från dem.

Gunnar Gällmo

Vår gemensamma botten

Ovanstående är fäst på väggen vid mitt skrivbord. Centrala vedantiska tankar är formulerade där.

Thou art that, that thou art. Alltså: Du är det, det du är.

Det betyder att när du ser på något i världen, så ser du på dig själv. Allting är du själv i annan form. Ty det som är botten i dig är också botten i allting annat. Och botten i dig är det du avser med ordet jag. Din botten är det väsen som är bakom kroppen, känslorna och tankarna, det som *har* kropp, känslor och tankar.

Din botten, ditt väsens grund, är samma substans som är världens grund. Därför har dessa ord kunnat formuleras:

God dwells within you as you, alltså: Gud är i dig som du.

Det som är botten i dig och i allting annat är Gud. Därför har denna uppmaning kunnat skrivas:

See God in Each Other, det vill säga: Se Gud i varandra!

Din nästa är du själv i annan form!

Dessa tankar kan vara fundamentet för en stor etik.

Vem kan vilja skada någon annan,

om han inser att den andre är han själv?

Enligt dessa tankar existerar blott *ett* väsen, det vi ibland kallar Gud. Det enda väsendet har myriader olika former.

Världen har blivit till som förgreningar utifrån en stam: medvetandesubstansen.

Det är den substansen som fått hela världen att bli till.

Det är inte "slump och nödvändighet" (naturens lagar) som skapat världen, så som man kan få höra från vetenskapligt håll. Det har sagts att om bara tiden, som står till buds, är tillräckligt lång, kan vad som helst bli till. Skämtare (?) har påstått att om ett antal apor placerades vid var sin skrivmaskin och knackade på tangenterna under obegränsad tid (de vore alltså odödliga) så skulle de till slut av en slump åstadkomma Shakespeares samlade verk.

Men i stället för slumpen är det den intelligenta världsgrunden som skapat allt i sitt eget väsen.

Universum är en levande, intelligent, medveten och skapande varelse.

Så tror jag.

SM

INNEHÅLL:

Anna Bornstein: Möte med Paul Brunton	2
Åsa Freij: Journalister som vill bli bättre	6
Åsa Freij: Intervju med Jürgen Sass, terapeut och mångsysslare	8
Nils-Olof Jacobson: Genombrott för "fri energi"	11
Rolf Österberg: Ett nytt slags företag med ett nytt sätt att tänka	12
SM: Are Waerland	16
Örjan Björkhem: Den stående gurun	18
Lotta Danielson: I Krishnarörelsen	20
Alf Ahlberg: Vad är personlighet?	22
Örjan Björkhem: Provokation	25
Björn Ericsson: Uti profeternas namn!	26
Åsa Freij: Kort och gott	28
Marie Ström: Dialog med universum	30
Jerome Clark: Reflexioner om UFO-fall	32
Dan Landgré: Ett svar till Håkan Blomqvist och några tankar kring mystik	36
Ny tidskrift	37
Bokrecensioner	38

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgränd 18,
652 20 Karlstad

Telefon: 054-11 16 89

Prenumerationspris:

Helår (8 nr) 195:-

Halvår 105:-

Postgiro: 7060 47-8

Bankgiro: 372-8128

Annonspriser: (moms tillkommer):
Helsida 1.300:-, halvsida 750:-
småannonser 25:- per spalt-cm, men
minst 75:-

Wallin & Dalholm Boktr AB,
Lund 1990
ISSN 0038-0504